

LIVON SANOMAT

Nro 2/2015

Irtonumero 8,00 €

Sisällys

Kyläpäällikön terveiset	3
Uusia työntekijöitä.....	3
Livokas ry:n tiedot.....	4
Kuulumisia hankerintamalta.....	5
Taidekehrä -projekti.....	6
Kalastuskunnan kuulumisia	7
Elettiinhän sitä ennenni –historiakirjan päivitystyöstä.....	8
Livon metsästysseuran kokouksesta	10
Livon romunkeräys.....	10
Livokkaan reippaat kesätyöläiset.....	11
Kesätoissa Livon koululla.....	11
Äidin matka Karjalasta Livolle.....	12
”Äteritsiputeritsipuolilautatsi –baari... Mitä ihmettä?”, ihmeteltiin Livon nuotioillassa	15
Erikoisia sienirykelmiä Virkkulassa	16
Visalan serkusten kesäpäivä	18
Eräpaja viihtyi Livolla	19
Hyvät Livon Sanomien lukijat!	20
Livon käsityö- ja askartelukauppa	20
Liikkumisen iloa syksyyn!.....	21
Niehkän päiväkirjasta	22
Livon kesäseurat ja kesäseuradio	24
Kirsiojantien sillan kunnostuksesta	24
OSAolla vietettiin markkinalauantaita.....	25
Pudasjärven kaupungin Laavu -hanke	25
14. kerta lentopallon kyläsarjaa Livolla.....	27
Lentopallon Livon kyläsarjan voittajat:.....	29
Sieniretkellä mummilassa.....	30
Syysruno	30
Pintamolla vietettiin Urpo Peuraniemen 60 –vuotisjuhlaa	31
Eräleiri 2015	32
Vuoden kotiseutuyhdistys 2015 –juhla.....	33
Livokas ry on vuoden kotiseutuyhdistys 2015	39
Pullopостia	40
Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat 2. jakso.....	41
Lastennurkka.....	43
Tiedote jätehuollosta Pudasjärvellä	44
Toimittajan terveiset Livokkaan kesäkuulumisten kera	46
Hoitola Solivon kuulumisia	49
Ilmoitustaulu	49
Palveluita	51
Livolla tapahtuu	52

PUDASJÄRVI
sininen ajatus - vihreä elämys

Kyläpäällikön terveiset

Kesä alkaa olla loppuillaan ja ilma sen kuin paranee. Kesä oli tapahtumarikas sekä monipuolinen. Livokas palkittiin vuoden kotiseutuyhdistykseksi, joka on nostanut Livon tunnettavuutta entisestään.

Osallistuimme elokuussa kyläneuvoston kokoukseen, joka järjestettiin Pintamolla.

Syksy saapuu, eikä mene kauan, kun ensilumia nähdään, mutta kaikenlaista toimintaa on vielä tulossa sekä viedään projekteja eteenpäin.

Tässä vaiheessa haluan kiittää kaikkia, jotka ovat olleet mukana sekä osallistunut talkoiisiin auttamalla tapahtumien ja kylätöimintöjen onnistumisista.

Terveisin,

Vesa

Kotiseutuliiton kunniakirja

Uusia työntekijöitä

Anita ja Hannu Sarajärvi

Olemme Anita ja Hannu Sarajärvi (Anita 52 vuotta ja Hannu 53 vuotta), ja asumme Sarakylässä. Meillä on kolme aikuista lasta.

Anita harrastaa lenkkeilyä sekä talvisin hiihtoa ja Hannu metsästystä ja kalastusta. Työt he aloittivat Livokkaalla heinäkuun alussa. Anita "kaupantähtinä" ja Hannu kylätalkarina. Työmatkaa heille kertyy päivittäin 86 km.

Anita ja Hannu

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyynä, kirjasto)
Tilinro: FI59 5360 0450 1581 37, BIC OKOYFIHH
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: www.livo.fi
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi)

Hallitus

Puheenjohtaja Vesa Salmela	p. 040 – 5866 470	vesa.salmela(at)isosyote.com
Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila	p. 040 – 7392 447	pirjo.tuovila(at)livo.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 5457 162	anni-inkeri.tormanen(at)livo.fi
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 5049 663	minna.perttu(at)livo.fi
Mikko Salmela	p. 040 – 0388 435	
Virve Stenius	p. 040 – 5065 194	virve.stenius(at)livo.fi
Kauko Uusi-Illikainen		

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN,
KIRJASTON JA TIETOTUVAN
AUKIOLOAJAT**

1.9.2015 - 31.1.2016

**ma - la 10.00 - 18.00
su SULJETTU**

**Kioski, suoramyynä, kirpputori,
kirjasto ja tietotupa**

SULJETTU

**Pyhäinpäivänä la 31.10.2015
(avoinna hirvipeijaiden ajan)**

**Itsenäisyyspäivänä su 6.12.2015
(avoinna joulujuhlan ajan)**

Livon Sanomat ilmestyy kolme kertaa vuodessa: huhti-toukokuun vaihteessa, elo-syyskuun vaihteessa sekä jouluksi. Mikäli Sinulla on juttuja lehteen, pyydetään ne tuomalla suoraan Livon koululle, postittamalla osoitteeseen: Livokas ry, Kirsiojantie 31, 93220 Livo tai lähettämään sähköpostitse: livokas@livo.fi tai minna.perttu@livo.fi.

Kuulumisia hankerintamalta

TAIDEKEHRÄ –HANKE

Kolmivuotinen Taidekehrä –hanke on päättymässä tämän vuoden lopussa. Raha-automaattiyhdistykselle on valmisteltu ja lähetetty jatkorahoituksen hakemus, joka koskee vuosia 2016 - 2017. Valmistelua on tehty yhteistyössä Oulunkaaren vanhuspalveluiden ja Pudasjärven kaupungin kanssa.

Toimintaa on tarkoitus edelleen kehittää siten, että uusia kyliä, joilla ei vielä vastaavanlaisia osallistumiseen kannustavia tilaisuuksia ole, saataisiin mukaan hankkeen piiriin. Asumispalveluyksiköissä yksiköiden työntekijät otetaan mukaan ohjaustilanteisiin, jotta aktiivisesta arjesta tulisi heidän kauttaan pysyvä toimintatapa asumispalveluihin. Lisäksi kotona yksin tai omaishoitajan kanssa asuville ikäihmisille tuotetaan harrastustoiminnan ja muun aktiivisen arjen palveluita kotiin annettavina palveluina nykyistä enemmän. Kotona asumisen tukeminenhan on valtakunnallinen linjaus ikäihmisten hoidossa.

Toivottavasti Raha-automaattiyhdistys myöntää jatkorahoituksen. Asiasta saadaan tieto joulukuussa 2015 ja valtioneuvosto vahvistaa päätöksen tammi-helmikuussa 2016.

LIVON SEUROJENTALON KUNNOSTUS

Suomen kotiseutuliitto on myöntänyt rahoituksen uunien muuraukseen, hormien kunnostamiseen, purutäytteiden täydentämiseen, vesiosuus-kuntaan liittymiseen ja veden johtamiseksi tarvittaviin putkitöihin.

**Suomen
Kotiseutuliitto**

Ensisijaisesti on päätetty toteuttaa hormien kunnostukset ja uunien muuraukset, jos myönnetty rahoitus niihin riittää. Hormien kunnostamisesta kysyttiin jo useampi tarjous, kun huomattiin kääntyä hormien kunnan tutkimisessa nuohoojan puoleen. Hän totesi, että hormit eivät kaipa kunnostusta, vaan ovat käyttökuntoiset.

Nyt näyttääkin jo siltä, että uunien muurauksessa päästään etenemään jo ennen talventuloa.

KIPEILYSEINÄN KÄYTTÖKOULUTUS

ProAgria Oulu ry:n myöntämä 300 euron rahoitus kiipeilyseinän käyttökoulutukseen on vielä käyttämättä. Syksyn mittaan koulutus järjestetään.

PUTAIDEN KUNNOSTUS

Karsikkoperän kunnostamiseksi ruoppausilmoitus on lähtövalmiina ja kiinteistöjen omistajien suostumuksia aletaan kerätä siihen liitteiksi. Ruoppaukset toivotaan tehtävän lomailukauden ulkopuolella ja se onnistunee näillä näkymin täydellisesti.

Taidekehrä -projekti

Virikepäivien kuulumisia

Keväänkorvalla tein kylillä gallupia toisista kylistä siitä, että kuinka hyvin ne tunnetaan. Huomasin, että naapurikylä tunnetaan, mutta sitä seuraavaa ei enää tunnetakaan. Niinpä päätimme kerätä useamman kylän porukan yhteen ja lähteä tutustumaan linja-autolla, niin sanotusti toiselle puolen Kuusamontietä.

Reissu toteutettiin kesäkuun 10. päivä. Kohteena olivat Paavo Ahosen ateljee, Jaalangan pirtti sekä Korpisen vanha koulu, joka on kyläseuran omistuksessa. Korpiselta jatkoimme vielä Kurkeen, jossa saimme kolmensukupolven asuttamalla maatilalla kahvit. Viimeinen päivän etappi oli vielä käytössä oleva lossi.

Koivukodin kaunis tilkkutyö

Seuraavaan kyläreissuun on nyt uuden porukan keräys menossa. Jospa pääsisimme kyläilemään toisellekin puolen Kuusamontietä. Kohteet ovat Sarakylä, Livo, Aittojärvi ja Paavo Ahosen ateljee. Reissuun voivat osallistua myös livolaiset. Reissupäivä olisi 23.9. Toivottavasti saamme väkeä mukaan tarpeeksi, että voimme toteuttaa reissun.

Huhtikuussa tutustuimme virikepäivillä myös vanhoihin valokuviin, joissa tuntemattomaksi jääneitä ihmisiä pyrittiin tunnistamaan isommalla porukalla. Tukiasunnolla ja palvelukeskuksissa katsoimme Pekka Puupäättä ja Jaalangassa tutustuimme Mielensä pahoittajaan.

Toukokuussa toimintalistaan palvelukeskuksissa kuului jälleen kylvöjen tekoa ja aivojumppaa ja Livollahan me veisteltiin karhuja... Jaalangan virikepäivää jouduimme siirtämään kesäkuun puolelle isojen tulvien vuoksi. Aittojärvellä oli kisat virikepäiväläiset vastaan koulun oppilaat. Lajeina olivat kettinginheitto, pituushyppy, saappaanheitto, mölkky ja puujalkakävely. Kisasimme viitenä ryhmänä ja joka ryhmässä molempia. Tästä päivästä innoittamana aiomme jatkaa yhteistoimintaa nyt syksyllä.

Kesäkuussa kouluttiin kasveja pihalle kasseihin sekä aakkossanailua, juhannusperinteitä, jumppaa ja bingoa. Heinäkuussa oli vuorostaan kisailupäivä Livolla, jossa pelattiin ja muisteltiin vanhaa, kiisto-nimistä peliä. Toisena pelinä oli kettinginheitto. Aittojärvellä oli heinäkuussa kesäjuhla ja palvelukeskuksissa heitimme vanhaa rengaspeliä ja verryttelimme pienellä jumppalla. Koko perheen tapahtumana oli Museolla 25.7. Museorastit, jossa museon kartan ja valokuvien mukaan etsittiin kohteita. Lisänä oli tehtävälappu, jossa oli kysymys kustakin kohteesta.

Olavi Koivukangas esittelemässä tuohitöitään. Esko Riihiaho katselee tarkkaavaisesti.

Elokuussa meillä oli Livolla tuohitöitä, joita Olavi Koivukangas opasti. Näimme miten tuohi halotaan ja milloin se pitää kerätä. Myös leikkuutekniikkaa opettelimme ja helmiä työstimme. Aittojärvellä tutustuimme geokätköilyyn. Porukastamme löytyi innokas harrastajapariskunta, joka antoi hyvän oppitunnin harrastukseen. Lähellä olevalle kätkölle kävelimme porukalla ja etsimme piilotetun ”aarten”. Se oli muuten ”helppo”. Monta vihjettä saimme ja monet käsiparit hakivat ennen kuin löysimme. Mutta mieleen jäi, että mahdollisia uusia harrastajia voi Aittojärvelle ilmestyä.

Hilkka Anttila (myös kuvat)

hilkka.anttila@livo.fi

puh. 040 - 717 9204

Lapin Nuorison Liitto ry

**LÄHDE MUKAAN SYKSYISELLE
KYLÄVIERAILLULLE
KESKIVIIKKONA 23.9.2015, jolloin
VIERAILEMME
SARAKYLÄSSÄ, LIVOLLA JA AITTOJÄRVELLÄ**

LÄHTÖ KURENALTA S-MARKETIN P-PAIKALTA KLO 7.00. PALUU KURENALLE KLO 16.15. LINJA-AUTO AJAA KURENALTA JAALANGALLE, KORPISILLE SEKÄ KURKEEN. NÄISTÄ PAIKOISTA ON MAHDOLLISUUS TULLA KYTYIIN. LINJA-AUTO TUO MYÖS TAKAISIN PÄIVÄN PÄÄTTEEKSI.

Kuresta suuntaamme Pintamolle, jossa jaloittemme ihastellen Pintamojärveä. Matka jatkuu Jurmun, Syöteen ja Metsälän kautta Sarakylään. Kahvittelemme Sarakylän Kesäkahvilassa ja kyläyhdistys esittelee kylän toimintaa. Matka jatkuu Livolle, jossa ruokailemme sekä tutustumme kyläseuraan ja Livon kouluun.

Ajamme Kynkään kylän läpi Aittojärvelle kahvittelemaan sekä kuulemaan kylän toiminnasta. Lopuksi vierailemme Petäjäkankaalla Paavo Ahosen ateljeekodissa, josta paluu Kurenalle S-Marketille.

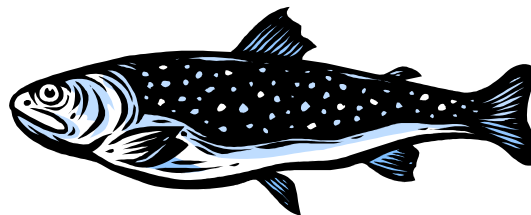
MATKAN HINTA ON 37 euroa SISÄLTÄEN KULJETUKSEN, RUOAN JA KAHVIT. ILMOITTAUTUMISET Hilkka Anttila puh. 040-717 9204

Kalastuskunnan kuulumisia

Kesä on taas mennyt ja syksy on saapunut ja vaikka kalastusasioistahan minun pitäisi kirjoitella, niin päällimmäisenä mieleen pukkaavat kesän sääasiat. Eilen oli vielä lähes helle, kun istuin mustaherukkapensaissa koko pitkän päivän, mutta tänään lämpöä 13 – 14 astetta ja hienoista vesisadetta. Mieleen tulee vanha laulun pätkä ”on kesä mennyt, tunne lämpöä en nyt”. Malttaa istua koneen ääreen ja kertoilla vähän kesän kala-asioistakin. Mutta ensin vähän lisää sääasiaa. Kuten kevään Livon Sanomissa

kerroin, Livojoki aukesi jo vapuksi aivan ennätyspienellä tulvalla. Toukokuun puolessa välissä koettiin huippu iso jälkitulva. Mittapuuna voisi mainita, että tulvavesi virtasi Pertun putaasta Kotiniemen peltojen kautta suoraan koskeen. Alkukesä olikin viileää ja sateista. Toukokuun sadesumma oli 133 millimetriä ja kesäkuussa satoi 137 millia. Kalastuksen kannalta tilanne siis aivan toivoton.

Korkealla pysyttelevästä vedestä huolimatta kesän merilohien istutuksiin päästiin jo kesäkuun 10. päivä, kun Tapio Kangas Perämeren kalatalousyhteisöjen liitosta toi ensimmäisen erän lohia Illikaisen koskeen. Kuorma sisälsi 13 kookasta lohta ja istuttaminen tapahtui arvovaltaisen raadin valvonnassa. Pro Agrian Oulun kalatalouskeskuksen Outi Kaski ja Heikki Tahkola olivat valvomassa, että kalojen käsittelyssä ei tapahdu virheitä. Aiheen tiukkaan valvontaan antoi viime vuoden istutusten jälkeen ilmenneiden ongelmien, useiden lohien sairastumisten ja kuolemien takaa. Seuraavaa kuormaa saatiinkin odottaa juhannusaattoon asti. Ongelmia ilmeni merikalastuksessa, kun jatkuvat myrskysäät vaikeuttivat pyyntiä. Juhannusaaton kuormassa oli 8 lohta. Edellä kerrotuista pyyntivaikeuksista johtuen seuraava erä, 10 lohta tuotiin 1.7. ja vielä 3.7. neljä lohta. Tässä vaiheessa Kainuun Kalatalouskeskus vihelsi pelin poikki ja siirrettyjen lohien määrä jäi Livojokeen 35 loheen ja Iijoen pääuomaan 90 loheen. Tältä kesältä ei sitten olekaan tullut tietoon kalojen sairastumisia.

Toki Livojokeen istutettiin muutakin kalaa kuin merilohia. Partasen Leo soitti 11.6. että ollaan tuomassa Pohjolan Voiman velvoiteistutuksena järvitaimenia. Menin koskelle sovittuna aikana. Voimalohi toi tällä kertaa hiukan isompia taimenia, 4-vuotiaita, yksin kappalein lukien 146 taimenta. Syksyn päälle tuodaan vielä kesän vanhoja harjuksen poikasia noin 7000 kappaletta. Mikä on ollut kalastuslupien myynti tälle kesälle, ei ole vielä tiedossa, mutta tällä hetkellä joen vesitilanne on hyvä ja lupien myynti jatkuu vielä runsaan kuukauden.

Muutama sana vielä Livojoen nauttimasta arvostuksesta puhtaana kalavetenä. Keväällä saatiin kuulla, että Korkein hallinto-oikeus on hylännyt Vapo Oy:n valituksen Kiiskisuon turvetuotantoluvan epäävästä lupapäätöksestä. Se merkitsee sitä, ettei Livojoen valuma-alueelle tulla myöntämään turvetuotantolupia.

Kireitä siimoja vielä loppusyksylle. Palataan asiaan taas joulun alla.

N.K.

Elettiinhän sitä ennenni –historiakirjan päivitystyöstä

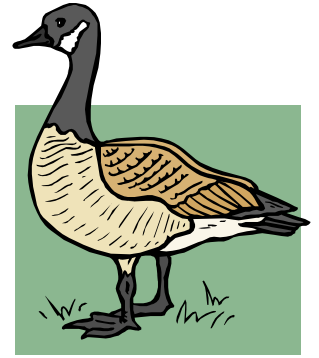
Syksy tulee ja ehditään pysähtyä taas Livon historian äärelle. Kesän aikana on monilta ullakoilta löytynyt arvokkaita valokuvia ja näin on saatu kirjan kuvitusta taas täydennettyä. Vielä on joitakin kätköjä varmasti kaivamatta ja siihen on syksyn mittaan vielä oiva mahdollisuus. Tuokaa siis Minnalle tai minulle valokuvia, joita teillä on hallinnassanne ja joita on käytetty Livon historiakirjan aiemmassa painoksessa.

Kansalaisopiston historiapiiri jatkuu koululla **ke 23.9. klo 18 alkaen**. Tervetuloa kaikki, jotka olette historiasta ja kirjan uudistustyöstä kiinnostuneet!

Anni-Inkeri

Livon metsästysseuran kokouksesta

Livon metsästysseura päätti kokouksessaan 16.8. pitää jäsenmaksun ennallaan, 10 euroa jäseneltä. Vierasluvan hinnaksi päätettiin myös entiseen malliin 10 euroa/2 vrk ja 30 euroa/kausi. Luvan voi lunastaa Livolla Niilo Kokolta tai Alpo Turpeiselta sekä Kurenalla Kalle Pertulta. Jäsenkortin takana olevan saalistilaston voi palauttaa talvikokoukseen mennessä koulun kuistilla olevaan punaiseen metsästysseuran postilaatikkoon.

Kanalintujen epäonnistuneen pesinnän takia päätettiin rauhoittaa riekko ja koppelo kokonaan. Muille kanalinnuille päätettiin jäsenkohtaiseksi kiintiöksi kolme lintua/jäsen, joista yksi saa olla metso. Pyydetyllä pienpedolla saa lisälinnun kiintiöön, ei kuitenkaan metsoa. Vieraskorttilaisen pyytämä lintu on pois isännän kiintiöstä.

Pienpetojen pyynnistä maksetaan pientä palkkiota entiseen malliin. Nyt olisikin otollinen aika vähentää petokantaa, kettukanta on voimissaan hyvän myyrävuoden takia. Kunhan myyräkanta romahtaa, todennäköisesti ensi talven aikana niin hyvinsyöneet ketut siirtyvät sitten kanalintujen kimppuun ja niiden pesintätulos oli heikko tänäkin kesänä kylmän alkukesän takia.

Hirviporukka näytti olevan entisessä vahvuudessaan, lupamääräänkään ei tullut isoja muutoksia. Turpeisen Alpo lupautui vetämään hirviporukkaa vielä muutamaksi vuodeksi.

Mukavaa syksyä kaikille ja rentouttavia jahtireissuja toivottelee,

Jussi Perttu
puheenjohtaja
Livon metsästysseura

Livon romunkeräys

Kesän 2015 "romusaalis".

Keväällä alkoi taas tuntua, että vieläköhän mahtaisi nurkista rautaromua löytyä. Minnan kanssa päätettiin, että kokeillaan. Siitä se taas lähti ja laitettiin ilmoituksia tauluille romunkeräyksestä.

Kohta vuori alkoi kasvaa ja akkuja tuli runsaasti heti alusta alkaen. Kyllä sitä vain näyttää aina vain löytyvän ja on erittäin hyvä, että saadaan kylää siistittyä näin, kun on lyhyt matka viedä romut pois.

Keräys onnistui erittäin hyvin, sillä nyt ei tullut kasaan luvatonta tavaraa juuri nimeksikään ja hamstraajatkin oli vähissä, varmaan kameravalvonnan ansiosta. Muutama hämmentäjä näytti käyvän tarkastelun ympäristöä, taisipa jotain tarttua matkaankin, mutta kokemusten perusteella ne ovat taas ensi kesänä kassassa.

Keräys onnistui erittäin hyvin, sillä nyt ei tullut kasaan luvatonta tavaraa juuri nimeksikään ja hamstraajatkin oli vähissä, varmaan kameravalvonnan ansiosta. Muutama hämmentäjä näytti käyvän tarkastelun ympäristöä, taisipa jotain tarttua matkaankin, mutta kokemusten perusteella ne ovat taas ensi kesänä kassassa.

HYVÄÄ SYKSYN JATKOA KAIKILLE LEHTEMME LUKIJOILLE!

Romuvastaava

Livokkaan reippaat kesätyöläiset

Pudasjärven Osuuspankki tarjosi pudasjärveläisille yhdistyksille mahdollisuuden työllistää kesällä 2015 15 - 17 -vuotiaan nuoren kahdeksi viikoksi. Osuuspankki myönsi palkkatukea myös Livokkaalle kahden nuoren työllistämiseen. Pankki maksoi yhdistykselle nuoren palkan 360 euroa ja Livokkaan tehtäväksi jäi hoitaa käytännön palkanmaksu sekä lakisääteiset kulut. Livokas lupasi tarjota nuorille kyläkaupan, suoramyyntin, kirpputorin, kirjaston, käsityötilojen, asuntovaunualueen tehtäviä sekä erilaisiin kylätapahtumiin liittyviä tehtäviä.

Saimmekin kahdelta ikähaarukkaan sopivalta neidolta toukokuussa määräpäivään mennessä yhteydenoton, että he olisivat kiinnostuneet kesätöistä. Tytöt olivat oman kylän tyttöjä, jotka olivat jo ennen olleet meillä työharjoittelussa tai töissä, joten mielelläänhän me heidät palkkasimme. Kiitos kovasti Lotta ja Satu, teistä oli kovasti apua kesän kiireissä! Toivottavasti muistatte käydä tervehtimässä meitä välillä Koululla opiskelukiireiden välillä!

Kesätöissä Livon koululla

Pääsin Livon koululle kesätöihin heinäkuussa pari viikoksi. Kesätyöpaikka oli minulle tuttu jo ennestään, koska olen asunut Livolla ikäni. Olin myös Livon koululla tetissä viikon viime syksynä ja siellä oli erittäin miellyttävää työskennellä. Erityisesti hauskin työssä oli opetella käyttämään kassaa ja tervehtiä kyläläisiä. Minulla oli erittäin mukavat kaksi viikkoa töissä ja uudestaan voisin tulla. Mieleen jäi monia uusia asioita joita opin ja oli hyvä työkokemus ylipäättäänkin. Kiitokset Minnalle ja Livokkaan henkilökunnalle kesätyöpaikasta.

Terveisin Kesätyöläinen 2015,

Satu Niskasaari

Olin kesällä kaksi viikkoa Osuuspankin sponsoroimalla työjaksolla Livon koululla. Ensimmäisellä viikolla oli nuorten eräleiri. Tehtävänäni oli mm. laittaa emännän apuna ruokaa tarjolle, olla kassalla, pyöritellä jäätelöpalloja, siivota, päällystää kirjoja sekä järjestellä kirjastoa.

Toinen viikko oli hieman rauhallisempi, mutta silloinkin töitä riitti. Livokkaalla oli mukava käydä töissä. Työkaverit olivat mukavia ja he kyllä neuvoivat, kun tarvitsin apua.

Kiitokset Livokkaalle ja Osuuspankille !

Lotta Törmänen

Äidin matka Karjalasta Livolle

Alla Pentti Uusi-Illickaisen puhe äidistään Olga Uusi-Illickaisesta, jonka hän piti Pohjois-Viena -seuran ja Oulun ortodoksisen seurakunnan järjestämässä praasniekassa Pudasjärvellä 23.8.

Olga Uusi-Illickainen 90 vuotta.

Äiti oli syntynyt Vienan Karjalassa Pistojärven pitäjässä Hirvisalmen kylässä. Hirvisalmissa oli 100 vuotta sitten 12 taloutta. Elantonsa ihmiset saivat maanviljelyksestä, karjasta, poronhoidosta ja metsätöistä. Myös Muurmanskin rataa tehtiin sata vuotta sitten ja se tarjosi työtä. Metsästys ja kalastus olivat isossa roolissa, kun elantoa kerättiin.

Äidin isä, Teodor Potapoff oli puuhan mies. Perheessä oli kaikkiaan yhdeksän lasta. Ensimmäisen vaimon Annan kuoltua hän otti uuden vaimon kotiapulainen Ullasta. Ullasta ei äiti tykännyt. Hirvisalmen kalmismaassa nukkuvat Isoisä ja Isoäiti, elikkä äidin vanhemmat.

Kun äiti nuorena äitinä kertoi meille lapsille Karjalasta, emme oikein uskoneet. Missään ei voi olla niin kaunista ja niin suuria järviä ja niin paljon kalaa, eikä niin monta venettä ja hevosta kuin lapsen mielikuviin äidin luoma kuva kodista Karjalasta piirtyi. Tuota ihmeellistä maailmaa kävin katsomassa 76 vuotta myöhemmin. Ei äiti ollut liioitellut maisemien kauneudessa, ei järvien suuruudessa, eikä luonnon monimuotoisuudessa. Kolhoosi oli vain pistänyt pellot pakettiin ja kukkakedot olivat vallanneet alueen. Kotipaikan peruskivet olivat paikallaan. Talot olivat suomalaiset polttaneet 1942 perääntymisvaiheen aikana. Hirvisalmissa on tällä hetkellä yksi asukas.

Tässä ympäristössä äiti siis kasvoi. Karjala ja Suomi olivat äidin nuoruudessa Venäjää. Isämmekin syntyi Venäjän kansalaiseksi. Karjalassa oli kova venäläistämismisbuumi. Pistojärven naapurikylässä, Olvan kylässä oli kansakoulu. Siellä äiti sai ensimmäiset opin siemenet. Hän kävi siellä kansakoulun. Koulua käytiin täydellisesti venäjän kielellä. Opettaja ei osannut puhua suomea ja välitunnillakaan eivät oppilaat saaneet puhua Karjalan kieltä. Äidin opinhalu oli viedä hänet myös muualle. Hänet oli valittu Petroskoihin opiskelemaan. Joku asia kuitenkin muutti suunnitelmia ja niin siirtyminen sisemmälle Venäjälle estyi. Onneksi meille. Mielestäni isän ja äidin liitto on ollut hyvä ja olemmehan me kahdeksan elävää sisarusta siitä todisteena.

Karjalassa oli noin 100 vuotta sitten levotonta. Erilaisia heimosotia käytiin ja Karjalassa puuhattiin itsenäistymistä. Äiti kertoi juttua, jolloin he nuorina tyttöinä olivat sisko-Annin kanssa uimassa Hirvisalmissa. Taloon oli tullut vieraita pyssymiehiä. Tytöt piilottelivat rantakivien suojassa ja pääsivät sitten jonkin neuvokkaan rengin avustuksella pakoon. Tämä tapahtui ennen äidin perheen pakomatkaa Tiiron ja Poussunkylän kautta Taivalkosken Polonkylään. Pako tapahtui talvella, jolloin poron pulkat oli lastattu täyteen. Lehmät talutettiin mukana. Lampaat teurastettiin ja koirakin piti tappaa. Tämä pakomatka tapahtui 1922, jolloin äiti oli 18-vuotias. Perhe oli pakomatalla Suomessa vuoteen 1926, jolloin äidin isä perheeseen palasi takaisin Neuvostoliitoksi muuttuneelle Venäjälle.

Nuorelle tarmokkaalle äidille ei vieras Suomi ollut mikään vankila. Äiti pyrki Kuusamoon kansanopistoon ja pääsi sinne. Äiti oppi siellä uuden kielen, elikkä suomen kielen entisen karjalan kielen ja venäjän kielen lisäksi. Karjalaiset pyrkivät Suomessa töihin. Äiti oli haravamiehenä Polon talossa ja sitten Ulea Oy:n savotassa kokkina. Savotta oli sitten äidin kohtalo. Siellä nuori kassööri Aukusti kohtasi äidin. Livon kylästä kotoisin oleva huutolaispoika oli oppinut kiertokoulussa ja edennyt 28 -vuotiaana Ulea oy:n

luotettavaksi kassanhoitajaksi. Kassööri ihastui nuoreen karjalaisnaiseen ja, kun ihastuminen oli molemminpuolista tuli naimisiin menon aika. Se ei ollut ihan yksinkertaista. Täällä oltiin luterilaisia. Karjalassa oltiin kreikkalaiskatolisessa kirkossa. Kuusamossa nuoripari vihittiin ortodoksisessa seurakunnassa. Siellä vihkimisen toimitti pappi Musoski. Luterilaisen vihkimisen toimitti sitten Liepeen pappilassa pastori Ruuskanen. Näin oli isän ja äidin liitto saanut moninkertaisen siunauksen.

Äiti oli napannut yhden kylän tavoitelluimmista poikamiehistä ja pikkupoikana kuulin joitain kuiskailuja siitä kenelle Aukustia oli aikaisemmin katsottu ja puhuttu Livolla. Nuorena kylän miniänä suppeassa ja siihen aikaan hyvin tiiviissä Livon yhteisössä äiti joutui varmasti kestämaan myös siviilipaineita. Esimerkiksi sopinee seuraava. Sota-aikana meitä kansalaisia yllytettiin keräämään sieniä. Me pikkupojat innostuimme ja kysyimme tietysti äidiltä. Äiti kertoi, että hän osaa ja tietää miten niitä kerätään ja miten niitä valmistetaan ja, että he karjalassa keräsivät kovasti sieniä, suolasivat ja säilöivät. Kun kysyin: ”Miksi meillä ei ole aikaisemmin kerätty?”, niin äiti kertoi: ” Kun tulin Livolle ja keräsin sieniä, sanoivat Livon emännät, että sienet ovat lehmän ruokia”. Kai sanominen oli tullut siinä sävyssä, että äiti oli 15 vuotta keräämättä sieniä. Ympäristö vaikutti.

Ensin nuoripari asui huonemiehenä Livolla Pertussa. Sitten he saivat kunnan omistukseen siirtyneestä Illikaisen tilasta Naavala -nimisen palstan. Nimensä se sai todella naavaisista kuusista, joita paikka oli täynnä. Sen Illikaisen kantatilan päärakennus oli Livon koulun tontilla. Siinä toimi pitkään Livon kansakoulu. Se oli isän syntymäkoti. Tämä talo on siirretty Oulunsaloon. Isänsän kuolema ajoi perheen ensin kotoa ja sitten äidin kuolema huutolaispojaksi. Nuoripari osti siis Naavalan tilan 1926. Palsta maksoi 6000 markkaa. (huomatkaa, että se oli markkaa ennen setelien leikkausta ja ennen 100 % devalvaatiota). Heti alettiin rakentaa pirttiä. Jos oikein muistan, on kirvesmiehenä toiminut Koivu-Rikki. Mikkelinä 1926 muutettiin sitten Naavalan synkkään korpeen.

Ei äitiä elämä helpolla päästänyt. Se oli vienyt häneltä rajan muodossa perheen. Se oli varannut hänelle surun jo ensimmäisen lapsen aikaisen poismenon muodossa. Eugen kuoli 7 -vuotiaana. Muuten oli ihan hyvää elämää. Aukusti oli arvostettu työnohjohtaja. Hän tienasi työnohjohtajana keskivertoa paremmin. Naavalaa laajennettiin. Joka toinen vuosi tehtiin poika. Sitten tuli tyttöjen vuoro. Niitä tehtiin hieman hidastuvassa tahdissa. Meitä on kahdeksan täällä maailmassa. Perheeseen tuli kuitenkin ennen sotaa suru. Isä sairastui keuhkotautiin 1938. Se oli yleensä siihen aikaan kuolemantuomio. Isä oli Päivärinteellä hoidossa. Kuin ihmeen kaupalla hän toipui ja palasi entisiin töihin. Kokeemus oli kuitenkin äidille kova. Mutta hän oli oppinut taistelemaan.

Suku Hirvisalmen kukkakedolla.

Ilon aiheita tuli lisää, kun Suomen pojat valtasivat 1941 Kiimasvaaran ja Livon pojat osuivat äidin siskon Anni Koukelon kotiin ja tunnistivat Annin pöydältä valokuvan äidistä. Heräsin sitten yhtenä aamuna, kun keittiöstä kuului outoja sanoja. Anni oli tullut siskoa tervehtimään. Anni tuli sitten sodan lopussa Suomeen ja pakeni perheineen Ruotsiin sisäministeri Leinin puhdistusaallon tieltä.

Isän sairastuminen ja kuolema 10 vuotta myöhemmin oli taistelemaan oppineelle äidille normaalia selviytymistä. Suremaan ei ehtinyt. Nuorin meistä oli 2 -vuotias. Vanhin Paavo oli kuitenkin jo 21 -vuotias ja minäkin tulin isän kuoliniltana Aintio-ojalta uitosta. Äiti oli elämän monissa kokemuksissa kypsynyt kohtaamaan kohtalon ja erilaiset tapahtumat asioina, jotka voidaan selvittää. Äidin suuruus alkoi näkyä. Hänestä tuli perheen keskipiste. Hänelle kantoivat ilonsa ja surunsa lapset, miniät, vävyt, lastenlapset ja lastenlastenlapset. Hänellä oli laaja ystäväpiiri.

Isä sanoi monesti: ”Meidän äiti on terve”. Niinhän se täytyi olla. Eihän korkeaa 97 -vuoden ikää saatuteta sairaana. Äiti riisui seuransa aseista nuorekkuudellaan ja pyyteettömällä ystävällisyydellään ja vieraanvaraisuudellaan. Silloinkin, kun äidillä varmasti olisi ollut vaikka kuinka paljon tekemistä hän huutaa ikkunasta ohi nopsasti kävelevälle Kangas-Aapolle; ”Tuu Aappo kahville”. Ja Aappo tuli. Kahvilla kävivät Tolopan-ukko, Karsikon-Sante, Tani-Huugo ja tietysti naapureitten emännät.

Maailma kuitenkin meni eteenpäin. 50 -luvulla äiti sai Ukrainasta siskontytöltä Marilta kirjeen, että elossa ollaan. Sen jälkeen oli kymmeniä vuosia hiljaista kunnes äidin siskon Anjan tyttö Valentina, Valja, Kovalenko oli Moskovan olympialaisissa Suomen joukkueen tulkkina ja kiinnostui Suomessa olevista sukulaisista. Hän otti selvää ja tuli käymään Livolla 1981. Sitten äidillä oli sukulaisten kanssa tapaaminen Pietarissa. tämän jälkeen on sukulaisvierailut olleet tosiasia useita kertoja vuodessa. Valentinan lapset ovat muuttaneet Suomeen ja asuvat Helsingin alueella. Äiti pääsi käymään kotikonnuillaan Hirvisalmessa 1991. Oli liikuttavaa katsella kuinka äiti veljeni Paavon ottamassa filmissä seisoj kotitalonsa paikalla 70 vuotta lähdön jälkeen.

Olga-äiti onnittelemassa 60 -vuotiasta Puita.

Äidillä oli erityinen tapa huolehtia lapsista. Jokainen lapsi, lapsenlapsi tai lapsenlapsenlapsi sai aina joululahjan. Vielä sairaalassa hän huolehti Pekan ja Heikin lahjoista. Jos perheessä oli jokin asia, joka ei oikein tahtonut poikien tai tyttöjen kesken riidatta sujua, oli äiti tuomarina verraton. Äiti sanoi kerran miten asia on. Ja niin se oli. Äidin lujaan luonteeseen oli kasvettu. Äidin sana oli laki. Se ei kuitenkaan ollut armoston laki. Hän antoi meille lapsille vapauden toimia luovasti. Hän antoi meidän kasvaa. Hän osasi kannustaa meitä harrastussissamme ja elämämme pyrkimyksissä. En voi kuin ihaila hänen yleissivistystään. Ei ollut asiaa, josta hänen kanssaan ei voinut keskustella. Tätä asennetta ruokki varmasti äidin humaninen suvaitsevaisuus. Hän ei tuominut ketään. Hän saattoi sanoa paukauttaa jostakin ihmisestä yksioikoisen mielipiteen. Kohta hän oli kuitenkin valmis auttamaan tuota ihmistä. Äidillä ei ollut "rajaisia". Motto äidillä oli: ”Jokainen tekee omat valintansa”.

Äiti oli suuri ihminen. Suuren ihmisen syntymiseen tarvitaan perusta, olosuhteet ja ominaisuuksia. Äiti oli nuorena kovassa koulussa. Se antoi valmiuksia tuleviin tilanteisiin. Se kirkasti hänen elämänfilosofiansa selkeäksi. Se ja kirkas usko Jumalaan antoi pohjan omaehtoiselle ajattelulle. Toki siinäkin oli sopeutumista, muuttua kreikkalaiskatolisesta luterilaiseksi. Elämä palkitsi äidin onnellisella raikkaalla pitkällä vanhuudella. Vain kolme viimeistä viikkoa äiti oli varsinaisesti sairaalassa. Elämä antoi äidille palkintoja vuosittain uusien lastenlasten muodossa. Oli varpajaisia, oli rippijuhlia, lakkiaisia, häitä, syntymäpäiviä, joulujuhlia. Suuren palkinnon äiti sai, kun hän näki syntymäpihansa Karjalassa 71 vuoden evakkoretken jälkeen. Sen täytyi olla äidille onnen päivä.

Äidin eläessä kokoonnuimme viettämään äidin syntymäpäivää Naavalassa heinäkuun 15. päivä. Nykyisin kokoonnumme kaikki kahdeksan sisarusta kumppaneineen juhannuksena Naavalaan.

Pui (myös kuvat)

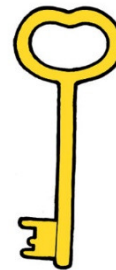
”Äteritsiputeritsipuolilautatsi –baari... Mitä ihmettä?”, ihmeteltiin Livon nuotioillassa

Elokuun ensimmäisellä viikolla karutettiin kesätyöntekijä Markus Liukon kanssa Livon perinteikkäälle nuotioilta paikalle. Varttia vaille kuusi oli vielä hiljaista nuotiopaikan ympärillä. Sytyttelimme nuotion ja vajaan vartin päästä oli paikalla jo ensimmäiset livolaiset. Joen toiselle puolelle löyhyteltiin nuotiolla savumerkkejä, että tulkaahan nuotioiltaan. Vai soittikos joku sittenkin puhelimella..? No, joka tapauksessa ei siinä kauan nuotio savunnut, kun täydennysjoukkoja ilmaantui paikalle. Aikaa myöten meidän pieni, mutta sitäkin laadukkaampi porukka istua näpötti laavulla. Muutama paikallaolija harmitteli väen vähyyttä, osa ilmoittelun puutetta ja loput vesisadetta. Mutta eiväthän asiat harmittelemalla kummene. Erään tunnetun opettajan sanoja mukailen; miten sitä murehtimalla voi lisätä väkimäärää yhdenkään vertaa..?”

Tietoviisastelua, lukkojen availua ja tikkarin syöntiä laavun suojaisan lipan alla

Aloitimme nuotioillan tuttuun tapaan laulamalla muutaman yhteislaulun. Hoilottelun jälkeen oli vuorossa tietovisailu. Olimme Markuksen kanssa tehneet mielestämme haastavia kysymyksiä, mutta vielä mitä! Livon tietoviisaat keksivät vastauksen jokaiseen kysymykseen. Tiedettiin jopa Äteritsiputeritsipuolilautatsi -baarin sijaintipaikkakunta ja missä Suomen paikkakunnan nimessä on kaksi eläintä. Melkoisia älynväläytelijoita olivat..

Vettä sateli sen verran, ettei menty tällä kertaa Livon perinteikkäälle kisailukentälle urheilemaan. Tänään oli parempi olla vesipisaroilta suojassa laavun lipan alla. Ensimmäisenä tehtävänä oli noukkia kupista yksi avain ja aukaista sillä kolmesta tarjolla olleesta lukosta oikea riippulukko. Kuulostaa helpolta, mutta toisin kävi. Eniten pisteitä antava lukko ei avautunut avaimella, vaikka kuinka väännettiin isommallakin porukalla. Joku oli tainnut ronklailla lukkopesän solmuun. Onneksi on se ”joku”, jota voi syytellä näissä tilanteissa. Itsehän me ei lukkoa rikottu. Onneksi oli vielä kaksi lukkoa, joissa avaimet kääntyivät. Pisteiden laskijallakin oli helppoa, kun tarvitsi vain kahta numeroa summailla.

Seuraavana oli vuorossa tikkarin kaivelu lautojen alta. Älkäähän laavunsuojelijat kovin hätääntykö ja kettinillä itseänne laavuun kiinnittäkö.. Emme sentään laavun lautoja ruvenneet kirveellä iskemään irti ja laavun alta tikkareita etsitty. Markus laitteli maahan kymmenkunta laudanpalasta, joiden alla oli yhdessä tikkarin kuva. Hyvästi porukka arvaili tikkarin paikkaa. Jopa niin hyvin, että lottoa tai kenoa kannattaisi muutamilla kokeilla. Tai ainakin tivolisissa narunvetoa harrastaa, saattaisi tivolivaunun yläparvella roikkuva iso panda satua narun päähän.

Lukkojen roplauksen ja tikkarin syönnin jälkeen paisteltiin makkaraa, jonka lihapitoisuus oli ainakin HK:n sinisen luokkaa. Vedet valuiivat silmistä, kun nuotion äärellä oltiin. Huippukokit painottavat, että tunteella ja sydämellä tulee hyvää evästä. No, emme me liiketuksen ja tunteen palon kyyneleitä vuodateltu, nuotio sattui olemaan savuavalla tuulella. Siinä sitä pyöriskeltiin ja väisteltiin savuja kukin parhaansa mukaan. Makkaroista tuli syömäkelpoisia ja ne syödä lotastiin parempiin suihin mehun ja sinapin kera.

Hanhiparven ohilento

Illan päätteeksi muistelimme hartaudessa kuinka Jeesus opetti opetuslapsilleen Isä meidän –rukouksen. Opetuslapset olivat Jerusalemin temppelin portailta kuunnelleet hämmentyneinä rukoilemassa olleiden hienoja rukoushokemia ja -litanioita. Heille oli tullut hiukan nolo olotila, kun he eivät osanneet noin rukoilla. Jeesus kehotti opetuslapsia menemään sisälle huoneeseen, sulkemaan oven ja sitten rukoilemaan. Jumala kuulee rukoukset salassakin, muiden katseilta piilossa. Eikä rukoilemiseen tarvita hienoja ulkoa opittuja litanioita, pieni huokauskkin riittää.

Illan päättyessä koottiin tavarat kasaan ja lähdettiin kotia päin. Itselläni oli oikeasti mukava nuotioilta. Toki isommalla sakilla tunnelma aina entisestään kohoaa, mutta en jäänyt harmittelemaan kuin yhtä asiaa nuotioillassa. En nähnyt laavun ohi lentävää hanhiparvea. Yksi paikallaolleista bongasi noin kymmenestä siivekkästä koostuneen

hanhiparven. Hanhien töräyksiä kuulin, kuten muutama muukin, mutta näköhavainto jäi tekemättä. Siitä on jo tovi aikaa, kun hanhia viimeksi lennossa näin.

Ai, se perinteinen adjektiivitarinako? Emme sitä tällä kertaa tehneet paikan päällä, mutta ei huolta. Tässä jutuni lopussa se kuitenkin on ja teidän livolaisten tekemänä. Selasin netistä vanhoja Livon sanomia ja poimin sieltä adjektiiveja satunnaisesti vanhoista tarinoista. Hihittelin itsekseni, kun adjektiiveja tarinaan myöhemmin lisäilin. Miten kummassa ne noin hyvin osuivat kohdilleen..?

Kiittelen jälleen kerran mieleen jäävästä nuotioillasta!

Värysen Marko seurakunnasta

PS. Otsikossa ja jutussa mainittu hassunkuuloinen baari toimi aikanaan Sallassa ja Uusikaarlepyystä löytyy kaksi eläintä.

Livon nuotioillan adjektiivitarina:

”Jaahas, sitä pitäs lähteä hituraiseen nuotioiltaan”, tuumasi karmaiseva Markus, kun pakkaili herttaisia nuotioiltatarvikkeita pippuriseen autoon. ”Mukavahan se on käydä püpahtamassa pehmoisella Livolla ja tapaamassa köyhiä kyläläisiä.”, tuumaili vihainen Marko.

Suloisen matkan aikana katseltiin auton leikkisestä ikkunasta ohikiitävää iloista maisemaa. Ennen pitkää oltiin perillä ja kurvattiin aurinkoiselle nuotioiltapaikalle. Paikalle tuli pian pyllöttävää nuotioiltaväkeä ja jokainen tervehti toisiaan laulavaisesti. ”Oikein hämmästyttävää iltaa kaikille!”, toivottelivat liukkaan seurakunnan känkkäilevä parivaljakko.

Ensi alkuun lauleskeltiin muutama komea yhteislaulu ja nautiskeltiin nauravaisesta elokuisesta illasta. Kal-seissa kilpailuissa moni yllätti varsin makoisilla kilpailusuorituksilla. Täytyy todeta, että sairaalla Livolla on varsin lyllerö yhteishenki rehevien kyläläisten kesken. Mutta eihän puuroinen nuotioilta ole litteä nuotioilta, jos ei paisteta renttahelekkuisia makkaraa. Melko moni söi nokista makkaraa haastavan sinapin tai ketsupin kera. Hyvä oli tyhmän vatsan kanssa istahtaa inhottavalle penkille kuuntelemaan villikissamaista iltahartausta.

”Kyllä tällaiset typerät yhteiset illat ovat makoisia”, totesi muutama rehellinen kyläläinen, kun nuotioilta oli päätöksessä. Eikun oikein kylmää jatkoa kaikille!

Erikoisia sienirykelmiä Virkkulassa

Virkkulan kaunis sienirykelmä
(kuva: Marko Ojala).

Virkkulassa on ollut ihmetyksen aiheena syyskesällä kaunis sienirykelmä pihalla vanhan koivunkannon päälle kasvaneena. Sieniä ei Rauni Illikaisen mukaan ennen ole ollut.

Raunin poika Vesa epäili, että sienet olisivat innostuneet kasvamaan tänä kesänä hänen kannolle heitetyn jalkojenpesuvedensä innoittamana. Paljon mahdollista. Liekö sateisella kesällä

ollut minkäänlaisia vaikutuksia sienipaljouteen?!

Visalan serkusten kesäpäivä

Visalan serkkukset kokoontuivat kesäkuun viimeisenä lauantaina Livon koululle. Edellisestä tapaamisesta olikin kulunut jo kuusi vuotta. Illikaisen sukuseuran tilaisuuksia on ollut, mutta monia meistä ei ole se kiinnostanut - omien serkkujen tapaaminen kyllä kiinnostaa.

Visalan serkkukset koolla lipun nostossa serkkujuhlan aluksi.

Tilaisuus aloitettiin lipun nostolla ja lippulaululla. Tervehdyspuheen jälkeen sytytimme kynttilän viime tapaamisen jälkeen ikiuneen nukkuneiden serkkujen, Heikkilän Maijan, Illikaisen Esan, Peltolan Toivon ja Kokon Martin muistoksi. Edellisellä kerralla mukana olivat myös sukumme vanhat, Peltolan Toini ja Visalan Saima, nyt he eivät kuntonsa vuoksi voineet mukana olla.

Olimme suunnitelleet ulkona pelattavia pelejä, saappaanheittoa, mölökkyä, petanqueta tai tikanheittoa, mutta sää oli kuitenkin sellainen, ettei kenenkään tehnyt mieli lähteä ulos pelailemaan. Kettinginheittoa toki kokeiltiin sisällä, joillakin kettinki meni reiästä sisään, toisilla se ei onnistunut.

Takaseinälle oli laadittu sukupuu. Ylimpänä Kalle Kustaa Illikainen ja hänen vaimonsa Fredriika os. Niskala. Heidän alapuolellaan kymmenen lasta, heistä Väinö on kuollut vuoden vanhana. Toki myöhemmin syntyneelle pojalle annettiin myös Väinö -nimi. Näiden yhdeksän lapsen alla oli heidän lapsensa. Saima-tyttären kohdalla oli jo vaikeuksia saada kaikki 14 lasta sopimaan – kyllä se kuitenkin onnistui! Tämän sukupuun äärellä katsojia riitti ja onpa sitä kuulemani mukaan tutkittu myöhemminkin.

Puutyöluokkaan oli koottu valokuvia aikaisemmista, Äkkilässä, Törmäsessä ja Livon koululla pidetyistä tapaamisista. Luettavissa olivat myös Kelan suku - ja Elettihän sitä ennenni -teokset, joissa kerrotaan suvustamme, sekä tehtyjä sukuselvityksiä. Mukana oli myös vanhoja valokuvia, joissa olevia henkilöitä ei ollut aikaisemmin tunnistettu. Joillekin henkilöille nimi löytyikin.

Visalassa muistelemassa serkkukset Eeva Mäntykenttä, Riitta Arponen, Toini Puhakka, ja Leena Puhakka sekä serkun vaimo Anneli Illikainen.

Illikaisen Juhalla oli mukanaan Visalan papan taskukello. Juha kertoi kellon kulkeneen nuorimalle pojalle, ensin Otolle, sitten

Juhalle ja Juha jälkeen Kimmolle. Arpajaisetkin pidettiin – saatiin jännittää ketä onnetar suosi.

Livokkaan naiset olivat valmistaneet meille herkullista ruokaa ja myöhemmin herkuttelimme täytekakkukahveilla. Lämpimät kiitokset näille naisille!

Tilaisuuden kruunasi Visalan talon edessä otettu yhteiskuva ja se, kun saimme käydä sisällä Visalassa. Monilla meistä on muistoja siitä kun lomien aikana saimme Visalassa olla ja, kun mummu ja pappakin olivat vielä elossa.

Päätimme tavata muutaman vuoden kuluttua uudelleen!

Eeva

HOX, kaikki serkut! Ryhmäkuvia saatavilla serkkujuhlista! Mikäli haluat kuvan, niin ota yhteyttä Minnaan.

Eräpaja viihtyi Livolla

Livon koululla vieraili syyskuun ensimmäisellä viikolla Haukiputaalta eräpajalaisia ohjaajineen kahden yön kalastusretkellä. Yksi ohjaajista oli livolainen Eino Illikainen.

Eräpaja on yksi Oulun kaupungin nuorten työpajoista. Siellä tuotetaan ohjelmalveluita, hoidetaan kunnan ulkoliikuntapaikkoja sekä valmistetaan näyttäviä eräaiheisia tuotteita. Muut nuorten työpajat ovat Tuunipaja ja Puhtipaja.

Eräpajalaiset iltanuotiolla.

Oulun Haukiputaalla toimiva nuorten työpaja kalasti aamusta iltaan Livojoella. Pari päivää meni kuin siivillä, vaikka kalojen määrä ei päästä huimannut, niin melkein kaikki saivat saalista. Muuta ohjelmaa kalastuksen ja nuotiolla istumisen lisäksi ei kukaan kaivannut.

Livon koulun puitteet ovat loistavat kalastus- ja erätoiminnan tukikohdaksi. Eräpaja tulee nauttimaan hyvästä palvelusta myös tulevaisuudessa.

Esa Salonen (myös kuva)

Hyvät Livon Sanomien lukijat!

Olen Anu Rautakoski Ylikiimingistä. Minulla on verkkokauppatoimintaa www.puuhasliini.fi osoitteessa ja lisäksi toimin useamman eri yrityksen tuote-esittelijänä ja jälleenmyyjänä. Olen ”liikkuva tavaratalo” josta löytyy kaikille jotain kivaa. Mottona minulla on saada ihmisille hyvää mieltä ja oloa leikkien, rentoutuen, nauttien ja voimalla hyvin. Puuhasliinin Anulta saa selviytymispaketin, jolla voi jopa saada lisäansioitakin. Olen valinnut yhteistyökumppanikseni sellaiset yritykset, joiden tuotteita voin avoimin mielin tarjota kaikille niistä kiinnostuneille. Puuhasliinin valikoimiin kuuluvat myös kurssi- ja kerhotoimintapalvelut. Hyvin monipuoliselta tarjottimelta löytyvät Käsityöt perinteisistä uutuuksiin, Askartelut kaikkine muotoineen, Kakkutikkari-, Konvehti- ja Kakukoristelukurssit sekä sokerina pohjalla Posliininmaalaukset. Järjestän siis räätälöityjä Puuhahetkiä ja Puuhis-kursseja tilauksen mukaan.

Teille arvoisat Livon Sanomien lukijat tulisin mielelläni järjestämään virikkeellisiä toimintapäiviä ja kerrtoon terveyteen ja hyvinvointiin liittyvistä asioista. Seuratkaa toimitalollanne järjestettävien tilaisuuksien ilmoittelua ja tulkkaa innolla mukaan! (Olen Livon mökkeilijä ☺!)

Lisätietoa myymistäni tuotteista löytyy netistä: www.fiksumuku.com, www.kotigastronomi.fi, www.alicea.fi, www.pm-international.com, www.naikon.fi/proaqua.

Anu Rautakoski

Livon käsityö- ja askartelukauppa

Puuhasliinin tuotteita löytyy myynnistä myös Livon koululta, sillä saimme vasta valikoimiimme hienoja askartelupapereita.

Muistathan myös, että Koululta löytyvät syksyn pimeisiin iltoihin iloksi monenlaiset askartelutavarat, käsityömateriaalit ja -välineet. Kaikille mattojen kutojille ja virkkajille muistutukseksi, että valikoimistamme löytyvät viime keväästä alkaen nyt myös matonkuteet sekä kalastajalangat. Tervetuloa ostoksille!

MATTOKUDEHINNASTO:

- värilliset 7 €/kg
- mustat, valkoiset ja harmaat 9 €/kg
- itse leikatut 1 €/kg

Liikkumisen iloa syksyyn!

Kuten jo aiemmin on ilmoitettu, ohjattua jumppaa ei tänä syksynä ja ensi keväänä ole. Syynä on vertaisohjaajan ahkerat opinnot, jotka syövät kummasti aikaa kaikelta muulta. Onneksi siellä koulussa sentään liikutaan melko paljon, joten omat liikkumiset ovat kunnossa.

Mutta entäpä sinun reippailut? Päivittäiset kävelylenkit pitävät perusterveyttä yllä, mutta siihen rinnalle tarvitaan myös lihaskuntoharjoittelua, reipasta aerobista liikuntaa ja lihashuoltoa. Toteutuvatko nämä arkiliikunnalla vai olisiko syytä hyödyntää vaikkapa Livokkaan omaa kuntosalia? Jos kotoa löytyy kahvakuulaa, jumppapalloa ja harjanvartta, on siinä jo melkoinen kuntosali itselläänkin, ja ei tarvitse edes lähteä mihinkään. Ohjeita löytyy varmasti ja itselleen voi räätälöidä juuri sopivan treenin.

Tässäpä kaikille haaste ensi syksyyn: ota kotikuntoilulaitteet käyttöösi kerran tai kaksi viikossa, vaikka vain puolen tunnin ajaksi. Tee harjoituksia kattavasti kaikille lihasryhmille, jaloille, selälle, käsille vatsalla ja koita vahvistaa myös niskan lihaksia jonkin verran. Alkuun ja loppuun on hyvä tehdä pieni viiden minuutin verryttely ja lyhyet venytykset. Varsinkin kuluttavaa työtä tekeväille, sekä myöskin liikuntaa niukasti harrastavalle, täsmäharjoitteet tuovat lisää työvuosia ja parempaa arkea. Ikäihmistenkkin tulisi tehdä pieni jumppa päivittäin, jotta toimintakyky säilyisi ja terveyttä riittäisi. Liikunnan ei tarvitse olla erityistä harrastamista, se kannattaa sisällyttää jokaiseen päivään osaksi arjen touhuja. Saat tässä ohessa pienen perusjumpan, jonka tekemiseen menee lämmittelyineen juuri se puoli tuntia. Työikäiset seisten ja ikäihmiset istuen.

Lämmittely:

reipasta marssia paikallaan, kädet reilusti mukaan ja polvet nousee keinu kannoille ja päkiöille, kädet päkiöille ylös ja kannoille alas astu sivuviereen askel ja pumpkaa samalla hartioita ylös ja alas rentoja potkuja eteen ja reipasta hartioiden pyörittelyä venytä vielä kyljet oikein pitkäksi, kumpikin puoli kaksi kertaa tuo kädet yhteenliitettynä eteen ja puske selkää pyöreäksi tee vielä muutama päänkääntö oikealle ja vasemmalle, varovaisesti

Jalat ja pakarat

tee kyykkyjä, huolehdi, että polvet ja varpaat osoittavat samaan suuntaan

Selkä

hyvää huomenta-liike, selkä suorana lantiosta kallistuneena nostot ylös

Vatsa

perusnostoja selinmakuulla, suoraan kädet polviin ja myös vastakkaisiin istuen jalkojen nostoa polvet koukussa suoraan ylös ja vinottain

Kädet ja hartiat

hauiskääntöjä, käsien nostot ylös vuorotellen, puntit mukaan jos löytyy

Rintalihakset ja lavat

tuo sormet hartioille ja vie kyynärpäät eteen yhteen ja taakse auki

Kyljet

tee kurotuksia ja rutista kylki kunnolla ruttuun

Niska

käännä päätä puolelta toiselle, vie kädet takaraivolle ja paina leukaa sisään

Tee toistoja kuntosi mukaan, mielellään kuitenkin kunnolla hengästyen ja hikikin saisi tulla. 8 - 12 toistoa on peruskuntoiselle sopiva määrä ja liikesarjan voi toistaa kolme kertaa.

Loppuverryttely

reipasta marssia ja hartioiden hötkyttelyä, venytykset lyhyesti

Niehkan päiväkirjasta

Kesä on kohta ohi, kesä ja kärpäset, niinhän sitä sanotaan. Minä kyllä sanoisin tänä kesänä, että kesä on sadetta ja mäkäräisiä. Minusta ne ötökät eivät ole ollenkaan mukavia, ne kun työntyvät karvojen sekaan ja purevat ihan reijille. Ja sitten kutittaa niin kauheasti. Zorrolla oli tullut selän päälle toooosi iso pipi. Varmaan oli ensin joku ötökkä purrut ja reikä laajentunut isoksi alueeksi ja sitten se oli tulehtunut pahasti. Hui, minkä näköinen se oli. Siitä piti leikata karvat pois sitten sitä hoidettiin ainakin kaksi viikkoa. Sellaisilla aineilla piti hoitaa, jotka tuoksuivat varmasti monen kilometrin päähän, tuntui ainakin siltä. Vetramilia nimeltään se kauas tuoksuva voide. Sillä se sitten Zorron ihotulehdus parani. Mutta sitten siltä oli itikat syöneet massun verille ja oli kamalan punainen, niin sitäkin piti hoitaa Vetramililla. Minulla ei nyt onneksi tullut iholle tulehduksia, mutta kovasti minua on kutissut. Kesän pölyt ym. kutittaa nenää, silmiä, tassuja ja melkein mitä vaan. Lääkäri määräsi minulle jonkun lääkityksen, ettei minua kutittaisi niin kovasti. Toivottavasti se lääke auttaa.

Zorro oli taas agility-kurssilla ja Jenny oli sen parina siellä. Olihan se upeaa katsottavaa, ihan oikeasti. Zorro meni niin hienosti ja innolla. Minua kyllä välillä harmitti, kun en päässyt sinne, haukuin katsomossa, että olisi jo minun vuoro. Eivät päästäneet, kun kuulemma siellä sai olla vaan kurssille ilmoittautuneet. Olihan siellä katsomossakin ihan hauskaa. Tein siellä Lahjan kanssa temppeja ja sain nameja. Zorro, kun meni eka kertaa A-estettä, niin piti olla kaksi ihmistä viemässä, kun sitä niin pelotti. Siellä se matalana tärysten kiipesi ylös ja yritin huutaa sille, että iso poika, ei sitä kannata jännittää. Toisella kerralla oli sama juttu A-esteen kanssa. Mutta kolmannella kerralla Zorro yllätti kaikki ja meni yksin ja juoksun kanssa koko esteen ja juoksi innoissaan vielä takaisinpäinkin sen. Hupsu poika. Sen jälkeen A-este oli aina ihan helppo juttu sille. Oltiin me Lahjan kanssa ihan suu korvissa aidan takana katsomassa, kun oli niin upeaa, kun Zorro meni 13 esteen radat hienosti ja tyylikkäästi. ☺ Hyvä Zorro! Ja kiitos taas Jennylle hyvästä Zorron parina olemisesta!

Agility-Zorro.

Yhdellä kertaa siellä kurssilla oli yksi tyttökoira, jolla oli mustat pöksyt jalassa... ja Zorrolla meni pää ihan sekaisin siitä. Se vaan karkasi aina radalta aidan vierelle nuuskimaan ja liehittelemään sitä tyttöä ja oli ihan lääpäällänsä siihen. Minua kyllä niin harmitti nähdä, että poika oli valmis siihen rakastumaan, vaikka minä olin näkemässä. Kotiin tultua Zorro oli ihan sairas pari viikkoa. Ei sitä huvittanut mikään ja oli kuin maansa myynyt vaan masennuksen syvissä syövereissä. Rakkaushuolet ja sydänsurut kuulemma teki niin masennuksen sille. Onneksi ne rakkaushuolet sitten unohtuivat ja Zorrosta tuli taas iloinen poika.

Yksi hauska juttu sattui kesällä. Tuossa ihan meidän lähellä asui kesäajan yksi Johanna, jolla oli kaksi paimesukuista lapinkoira. Ja kun Lahja jututti häntä, niin selvisi, että toinen koira oli minun siskon tyttö ja toinen oli minun siskon tytön tyttö. Ajatella, minä olin toisen täti ja toisen isotäti. Kaikkea sitä sattuu. Me kävimme sitten muutamia kertoja yhdessä rallytokoa treenaamassa siellä koulutuskentällä. Ja olin niin onnellinen, kun Johanna meni minunkin kanssa agilitya. Olen siellä sukkela tyttö ja osaan minäkin mennä monta estettä peräjälkeen.

Kerran kesällä käytiin Livolla retkellä. Käytiin Livon koulun laavulla makkaraa paistamassa. Siellä koululla oli paljon porukkaa, kun siellä oli joku kesäjuhla. Voi ihanaa, minä näin siellä Minnan ja Markon ja saimme Zorron kanssa silityksiä heiltä. Oi, kuin me oltiin onnellisia. Siellä oli myös yksi tyttö, Laura -nimeltään, joka ei ole aiemmin tavannutkaan meitä. Hän oli kyllä kiva tosi tyttö. Meistä on kuviakin hänen kanssaan. Sieltä koululta jatkoimme vielä matkaa Yli-Livolle ja kävimme Mäntyniemessä Lahjan serkun Matin luona tällä kertaa. Usein käymme Saarekkeella Eilaa ja Raimoa (hänkin on Lahjan serkku) moikkaamassa ja ollaan sielläkin paistettu makkaraa ja katseltu ja kuunneltu kesää. Saarekkeella sisälle mentyäni ruukaan aina ensimmäiseksi juosta tarkistamaan kissan ruokakupit, että onko niihin kissalla jäänyt herkkuja. Joskus nääs on ja ne kyllä maistuvat niin hyvälle. Miksihän se ei syö kuppejaan tyhjiksi? Sitä kyllä ihmettelen, kun minä nuolen aina oman kuppini niin puhtaaksi, ettei siihen varmasti jää yhtään mitään.

Niehka, Laura ja Zorro Livon koululla.

Minun piti päästä rallytoko-kurssille, mutta se ei sitten onnistunutkaan, kun se oli niin syksyllä ja Lahjalla oli jalkaleikkaukseen meno elokuun lopulla, niin olisi jäänyt kurssi kesken. Viime viikolla se leikkaus sitten oli ja minä olin Zorron kanssa Väliheikin Paulan luona hoidossa sen aikaa, kun Lahja oli sairaalassa.

Ette ikinä usko millaista elämä on ollut sen jälkeen, kun Lahja kotiutui. Se kulkee taas keppien kanssa, väliin jonkun ihmetelineen kanssa (eevaksi sitä telinettä kuulemma kutsutaan). Ihan kummallista hommaa. Ulkona Lahja on muutaman kerran istunut sellaisessa tuolissa, jossa on rattaat alla. Muutenpa se ei nyt ulkona voi kulkeakaan, kun ei jaksa siellä yhdellä jalalla hyppiä. Toisessa jalassa, kun Lahjalla on kipsi ja sillä jalalla ei saa nyt astua ollenkaan. Minä ja Zorro aina kotona katsotaan, että ei taida tulla mistään mitää tolkkua, on se sen näköistä menoa. Kun näyttää, ettei Lahja tahdo saada edes meidän ruokakuppeja otettua lattialta ja sitten laitettua takaisin. Kuulin, kun Lahja kertoi jollekin, että tällaista vaikeaa aikaa kestää kuukausi. Me onneksi päästään aina ystävien kanssa lenkille. Paula, Minna, Tarja, Jenny ja Jussi ovat meitä ulkoiluttaneet. Viikonlopuiksi Ritva ottaa meidät aina Siurualle, että hän lenkkeilyttää meitä siellä. Menemme aina perjantaina ja takaisin tulemme maanantaiamuna, kun Ritva tulee tänne kylille töihin. Mahtaa Lahjalla olla iso ikävä meitä, kun olemme siellä Ritvan luona.

Pakko kertoa yksi asia. Viime viikonloppuna, kun olimme siellä Ritvan luona, menimme kävelyllä yhdelle metsätielle. Minä ja Emma olimme hihnoissa ja Zorro saa olla irti. Ihmiset aina sanovat, että Zorroa ei ole ikinä kiinnostanut mikään mikä luonnossa liikkuu, eikä se lähde ikinä minnekään. No, minä ja Emma näimme, että tien vierellä ojassa oli kahdessa kohtaa joku vesilintu uiskentelemassa ja me haukuimme ne lentoon. Arvatkaapa mitä Zorro teki, lähti sen toisen linnun perässä juoksemaan metsään ja meni vauhdilla yhteen isoon rapaajaan. Ritvalla oli hätä, että pääseekö se sieltä ylös vai pitääkö mennä kiskomaan sitä. Pääsihän se. Ja voi järkky minkä näköisenä, oli niin kurassa yltäpäältä, että huh huh. Siis voitteko kuvitella, Zorro, jota inhottaa sekkin, jos varpaat kastuu joen rannalla vettä juodessa puhtaaseen veteen. Ritva sitä sitten soitti heti Lahjalle, että voi jestas minkä tuo yks teki. Niin Lahja seltä sanoi, että no, mitä se Niehka nyt on tehnyt. Aina minua epäillään kaikesta, se ei tunnu ollenkaan hyvältä. Olihan se emäntämme aivan ihmeissään, kun kuuli, että Zorro on ottanut kurakylvyn ja lähtenyt mukamas lintua metsästä. Lahja kuului sanovan, että mikä eräajorma siitä Zorrosta on tullut siellä syrjäkylillä. Siitä on muuten kuviakin todistusaineistona, että Zorro oli ihan oikeasti niin kurassa yltä päältä, että se piti viedä suoraan pesulle, kun menimme sinne Ritvan kodille takaisin.

Niehka agilitysssä..

Syyskuun lopussa tämä "ralli" loppuu, silloin Lahjalta otetaan kipsi pois ja saa sitten jonkun ihme ortoosikengän kuukaudeksi. Silloin ei tarvi enää keppejä eikä eevatelinettä ja oma emäntämme pääsee meidän kanssa lenkille. Se on ihanaa se ☺. Nauttikaa ihmiset, kun pystytte liikkumaan ja kävelemään, se ei ole itsestään selvää. Se voi välillä olla tosi vaikeaa. Kannattaa nauttia hyvistä hetkistä.

Kirjoitteli,

Niehka
ja tarinassa mukana myös Zorro ja Lahja Nurmela (myös kuvat)

Livon kesäseurat ja kesäseurataradio

Tänä kesänä Livolla järjestettiin kahdet kesäseurat. Pudasjärven rauhanyhdistyksen seurat pidettiin sunnuntaina 12.7.2015. Näissä seuroissa palveli Veli Mertala Ranualta. Hänen kanssaan seuramatkalla oli Pentti Löppönen ja he jatkoivat Livolta matkaa Pudasjärven kirkkoon, jossa pidettiin iltaseurat.

Yli-Livo-Pärjänsuon rauhanyhdistys järjesti kaksipäiväiset kesäseurat Livon koululla 1.-2.8.2015. Aikaisempina vuosina nämä seurat ovat olleet entisellä Suvannon koululla eli Petäjärinteen kylätalolla, mutta kaupungin luovuttua kiinteistöstä oli tarpeen etsiä uusi seurapaikka. Ja Livon kouluhan on hyvä paikka.

Näissä seuroissa palvelivat veljet Juha Myllyneva Posiolta ja Simo Kinnunen Pudasjärveltä. Meidän perheen osalta oli harmillisesti kaksi tärkeää tapahtumaa samalle viikonlopulle, kun äitini suvun tapaaminen järjestettiin samana viikonloppuna Reisjärven kristillisellä kansanopistolla. Ehdittiin kuitenkin iltaseuroihin toiselle puheelle, niin päästiin pieni siivu nauttimaan myös näistä Livon kesäseuroista.

Seurataradio toi jo kolmatta vuotta peräkkäin seurat kotiin ja työmaille koko heinäkuun ajaksi. Seurataradion lähetykset alkoivat suviseuroista, jatkuivat Reisjärven ja Jämsän opistoseuroilla ja päättyivät Ranuan opistoseurojen jälkeisenä maanantaina Siionin laulujen toivekonserttiin. Kaikkiin kesän suuriin seuroihin kun ei varmaan kenelläkään ole mahdollisuutta päästä paikalle, niin radion välityksellä Jumalan sana tavoittaa kuitenkin jokaisen, joka haluaa sitä kuulla.

Anni-Inkeri Törmänen

Kirsiojantien sillan kunnostuksesta

Suvanto-Livon yksityistien tiekunta teki 21.2.2015 pitämässään kokouksessa päätöksen koskien Illikaisenkosken ylittävän sillan kunnostamista. Siltasuunnittelu teetettiin Ramboll Oy:llä ja työ valmistui kesäkuun alussa 2015.

Yksityistien sillan peruskorjauksen avustusanomus lähetettiin ELY-keskukseen ennen juhannusta. Sillat ovat korjausavustuksissa priorisoitu tärkeimmiksi korjattaviksi, joten toivotaan, että 75 % valtionavustus ja 15 % kaupungin avustus saadaan ja silta päästään korjaamaan ensi kesänä.

Maanmittauslaitos on suorittanut tien yksiköinnin. Yksityistien hoitokunta kutsuu **16.10.2015 klo 14.00** tiekokouksen koolle Livon koululle vahvistamaan yksiköt.

Illikaisenkosken silta kevättulvilla 2014.

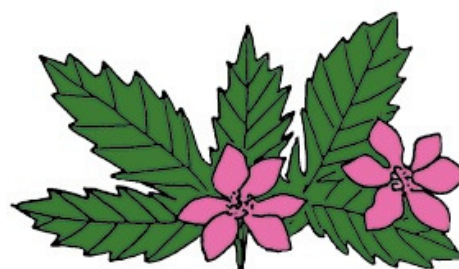
Anni-Inkeri

OSAolla vietettiin markkinalauantaita

OSAO:n jo perinteeksi muodostuneet syysmarkkinat olivat lauantaina 5.9. Opiskelijoiden ja opettajien yhteistuumin järjestämä viikonloppu sijoittuu aina kenttäratsastuskisojen yhteyteen. Tältä syksyltä valitettavasti kenttäkisat jouduttiin perumaan liian märkien peltojen vuoksi. Luvassa oli kuitenkin kenttäratsastusvalmennusnäytös. Muita hevosaiheisia virikkeitä markkinoilla oli talutusratsastus, hoitohevosen hoito, kiesiajelut ja mekanohepan eli ratsastussimulaattorin esittelyt. Kaikkiin hevosaiheisiin aktiviteetteihin riitti kävijää.

Prosessiteollisuuden eli tuttavallisemmin puupuolen pojat näyttivät miten toimii nykyajan kenttäsaha, myös hallien ovet olivat avoinna kävijöille. Tolppaankin pääsi kipaisemaan sähköpuolen poikien avustuksella. Matkailupalveluiden tuottajien kotakahvit ja lätyt saivat suut nauruun. Pienten iloksi opiskelijat tekivät kasvomaalauksia. Vinttikahvilan palveluiden ohella mukaan sai ostaa tuoreita leivonnaisia. Lounaskeittoa sai ostaa ruokalasta ja makkaranmyynti oli vauhdikasta.

Näytteilleasettajia oli tällä kertaa vain kourallinen, vaikka kyseessä on elonkorjuumarkkinat, niin yhtään pottua, naurista tai sipulia ei ollut tuotu tuoreena myyntiin. Kuivattuna kuitenkin löytyi sentään livolaisen Anni-Inkeri Törmäsen LAromit-tuotteista. Myös aamuntuoretta leipää löytyi ja käsitöitä moneen makuun. Markkinapuheet vetivät aukiolle kiinnostuneita kuulijoita. Kansainvälisyyttä nähtiin tanssiesitysten muodossa ja musiikillista antiakin kuultiin kitaraduon voimin.

Luonnon Aromien kaunis kukkalogo

Pudasjärven kaupunki ja Laavu -hanke tarjoilivat teltallaan Louhisaaren-juomaa, tuota itsensä Marskin kodissa Askaisissa valmistettua mustaherukanlehtijuomaa. Livokas ry valmisti juoman markkinoille mukaan ja se sai paljon kiitosta. Mustaherukkapensaasan kasvatus siis kannattaa, huononakin marjavuotena saa makoisaa kesäjuomaa. Juoma onnistuu valmistaa myös pakastetuista lehdistä.

Tässä käyttämämme ohje:

Viiteen litraan tarvitaan:

4l siistejä mustaherukan lehtiä

5l puhdasta, kylmää vettä

15g viinihappoa (säilöntäaikaan marketeissa, muutoin apteekista)

500g sokeria tai maun mukaan

Kiehauta vesi ja kaada se puhdistettujen lehtien päälle sankoon. Lisää viinihappo. Seisotetaan 12 tuntia kannella peitettynä. Lisätään pullottaessa sokeria maun mukaan. Tämä juoma voidaan valmistaa myös kuten sima tai tehdä pakastetuista lehdistä. Seuraa uutoksen makua, sillä mustaherukanlehdillä vaihtelee maku lajikkeittain. Juoman voi valmistaa myös raparperinvarsista, etenkin punaiset varret antavat kauniin värin juomalle.

Hanne Vähäkuopus

Pudasjärven kaupungin Laavu -hanke

Pudasjärven kaupungin Laavu -hanke on saanut päätöksen rinnakkaishankkeesta 24.6.2015 työvoimapolitiisiin toimenpiteisiin. ESR:sta myönnetty rahoitus on erillinen Laavu -hankkeen rinnakkaishanke, jo-

hon on varattu 435 000 euron määrärahat, jotka jakautuvat sen vajaalle kolmelle 2015 - 2017 toimintavuosille.

Palkkatukeen rinnakkaishankkeessa vuodelle 2015 on varattu 145 000 euroa. Hankkeen projektipäällikön, Tiina Tauriaisen mukaan tämä tarkoittaa käytännössä 2015 loppuvuodelle keskimäärin 10 - 20 henkilön palkkauskustannusten tukemista, riippuen työsuhteiden pituudesta ja tukiprosentista. Tukea saavien tulee olla hankkeen asiakkaita.

Laavu -hankkeen kohderyhmänä ovat pitkäikäistyöttömät, syrjäytymisvaarassa olevat kuntalaiset, kotiäidit, maahanmuuttajat ja nuoret työttömät. Jokaiselle asiakkaalle tehdään aluksi tarvekartoitus, jossa mietitään yhteiset tavoitteet ja, että tarvitseeko asiakas esimerkiksi lisäkoulutusta. Kolmannen sektorin toimijoiden lisäksi hankkeella on yhteistyökumppaneina myös yrityksiä. Yhteistyötä tehdään myös niin oppilaitosten kuin muiden hankkeidenkin kanssa.

Laavu -hankkeen tavoitteena on kehittää asukaslähtöisiä toimintatapoja ja palveluita osallisuuden tukemisessa. Maakuntaohjelman painotuksiin vastataan edistämällä kaupungin työllisysohjelman toteutusta ja kehittämällä uudenlaisia tukipalveluita heikossa työmarkkina-asemassa oleville ihmisille. Kyläyhdistyksillä ja yhdistyksillä on mahdollisuus järjestää myös kuntouttavaa työtoimintaa. Tavoite on, että näistä muodostuisi myös pysyviä työpaikkoja.

”On paljon sellaista pirstaloitunutta työtä ja palveluiden tarvetta, jonka tekeminen ei ole välttämättä kannattavaa palvelun tilaajalle, työntekijöille, eikä yrityksille. Tällaiset työt ovat sellaisia, jotka kolmas sektori, esimerkiksi kyläyhdistykset voisi aluksi koota ja hoitaa. Näistä lopulta syntyy työpaikkoja”, projektipäällikkö Tiina Tauriainen selittää. Käytännössä tällä tarkoitetaan Tauriaisen mukaan sitä, että jos esimerkiksi neljässä talossa pitäisi luoda lumi porraspielestä ja kantaa puut johon kuluisi yhteensä tunti, niin olisiko yrittäjälle kannattavaa tulla tekemään työ vai voisiko kyläyhdistyksen työntekijä tehdä sen tai koordinoida kannattavammin huomioiden myös pitkät etäisyydet.

Tukityöllistämistä kritisoidaan usein siitä, että sen avulla ei synnytetä pysyviä työpaikkoja. Laavussa uskotaan, että potentiaalia työpaikkojen luomiselle on. Kyläyhdistyksillä on tahtotila vireyttää kyliään ja turvata palvelut asuinalueillaan ja tästä mahdollisesti syntyy työpaikkoja. Myös osallistujilla on tarkoitus luoda uskoa ja valmiudet siihen, että pidemmällä aikavälillä saavat pysyvän työpaikan.

Hankkeen vaikutuksia tullaan arvioimaan hankkeen edetessä useilla mittareilla Tauriainen summaa, mutta on vaikutuksen arvoa mitä ei rahassa voida mitata. Keskiössä onkin työllistämisen lisäksi herätellä aktiivista ryhmätoimintaa ja muuta syrjäytymistä ennaltaehkäisevää toimintaa.

”Toiminnassa on tärkeää asiakkaan aktivointi ja yhteisöllisyys. Tämä on omalla tavallaan myös verkoston rakentamista”, Tauriainen sanoo.

Hankkeen työllistämisvarat saatuaan käyttöön on pystytty tukemaan jo lähes kymmenen asiakasta ”sorvin ääreen”. Hankkeen toimijat toivovatkin, että ihmiset ottaisivat aktiivisesti heihin yhteyttä. ”Tärkeää on, että ihmiset mieltää tämän hankkeen helposti lähestyttäväksi. Tahtotila on auttaa ihmisiä, sekä luoda palveluja ja työtä”, Tauriainen toteaa.

Pudasjärven kaupungin tiedote

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

26

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

14. kerta lentopallon kyläsarjaa Livolla

B-tytöt ja Metsälä valtiaita

Huristelin keskiviikkona 22.7. puolenpäivän jälkeen kohti Livon kylää hymyssä suin ja molemmat rintakarvat kaarella. Hymyyn oli varmaan päällimmäisenä syynä se että oli yövuoroviikko meneillään ja unet aika vähissä ja olo kuin olympiavoittajalla. Rintakarvojen pörhistelyyn oli syynä se, että olin tuunannut auton perässä olevasta vanhasta peräkärystä vähän paremman näköisen, mutta ennen muuta siksi, että peräkärryn kyydissä oli täysremontin kokenut kalkkikärry. Kävin kärryn Livolta muutamia viikkoja aiemmin ja se oli tuolloin aika synkkää katseltavaa. Päätin sijoittaa siihen ennestäänkin vähäisiä rahavarojani ostamalla peräti kolmenlaista maalia ja kaiken kukkuraksi yhden uuden sisäkumminkin. Kyllä oli mieli aurinkoinen moisesta tuhlailusta huolimatta. Peräkärystä minulla oli lisäksi Suojalinnalta käyty kalkkisäkki, Tuomas Sammelvuo -salilta hakemani verkkoantennit ja muutakin tarpeellista ja tarpeetonta-kin rompetta.

Päästelin sateen vihmoessa lähes sovittuna kellonaikana Livon lentopallostadionille. Päylin heti ympärilleni, että onko se Livon suurinta päätäntävaltaa ainakin teoriassa käyttävä kyläpäällikkö Vesku saapunut paikalle. Eipä tuota näkynyt, kunnes hän aurinkoisesti hymyillen tepasteli rentoon tyyliinsä Livokkaan monitoimitalon sisuksista. Suunniteltiin, että mistä aloitetaan kolmen kentän valmistelu pelikuntoon. Kaksi tarvittaisiin lauantaina miehille ja yksi naisille. Päätimme ensiksi katsoa, että onko verkot tallessa ja löytyivähän ne. Vesku kipaisi vielä hakemassa kotoaan pitemmän mitan, joka helpotti maanmittaus-hommaamme paljon, vaikka ne minun muistelemat ristimitat olivatkin ilmeisen vääriä. Vesku on Syötteellä kunnostellut vähän isompiakin areenoita, joten mikä minulla oli ollessa hänen kaverinaan. Livon nurmikentätkin, hän oli loihtinut paraatikuntoon.

Koska kenttien pinnat kaipasivat kovasti tasoitusta, Vesku oli yhteydessä Alappiin, joka oli Ranuan eläinpuistossa. Varmaan Alappi ihmetteli, että mistä se kyläpäällikkö tiesi, että hän on eläinpuistossa, kun tiesi soittaa sinne. No, tämä Livon uuttera talkoomies sanoi, että hän käy jossain välissä kentät tasoittamassa. Veskun kanssa pidimme välillä sadetta parin kahvikupin verran. Hämmästyksemme oli melkoinen, kun puhelusta ei ollut kulunut kauaakaan, kun joentaustan suunnalta tulla porhaltaa kahdella rattaalla sankkaa savua työntäen vihreä Valmetti ja kukas muukaan sieltä pomppaa tantereelle kuin Alappi. Hänellä on joko kaksoisolento tai sitten hän tuli Ranualta aika vauhdilla. Ehkä tuo jälkimmäinen oletamus on oikea, sillä mainitsihan hän, että matkan varrella oli kaksi poliisiautoa ja kaksi ambulanssiakin varmistamassa liikenteen sujuvuutta. Kyllä senaattorilla on valtaa!?

Kun saimme pelikentät kuntoon niin viisarit olivatkin jo niin pahasti, että minun piti ajaa kiireesti Kurenalle nukkumaan ja valmistautumaan seuraavaan yövuoroon, joita riittikin sitten lauantai-aamuun asti. Sovin Veskun kanssa, että hän tuuraa minua lauantai-aamuna ja pistää kyläsarjan käyntiin, sillä eihän ole soveliasta lähteä ajelemaan valvotun yön jälkeen, varsinkin kun tiedossa oli, että pelaajaporukoissa on poliiseja useampiakin, toinen toistaan mukavempia tosin. Ei ole poliisitkaan kuten ennen; kaikki muuttuu, kuten sanoi entinen emäntä. Emäntä totesi lumeen pissatuaan, että on se tuo lumikin muuttunut, sillä ennen kun losotti siihen, niin lumeen tuli vain pieni sievä reikä ja nyt, kun tekee

B-tyttöjen tuumaustauko loppuottelussa kahden hävityn erän jälkeen.

saman niin jälki on kuin olis haulikolla ammuttu.

Pallomuorien Virpi Inatti torjumassa B-tyttöjen hyökkäystä. Senja Pihlaja ja Eeva Honkanen varmistavat.

Turnauspäivänä ajelin puoliltpäivän tapahtumapaikalle. Oli aika karmeaa tunnelmaa kun lähdin Kurenalta; vettä tuli kaatamalla ja sitä riitti Savelan suoralle asti. Perillä ei niin hirveästi satanut, mutta näki, että oli sitä vettä tullut sielläkin, mutta taas kerran ruokatauon aikana. Kun pelit käynnistyivät kelikin palasi lähes normaaliksi ja aurinkokin alkoi porottaa.

Ikävä yllätys oli se, että kukaan ei ollut huomannut peitellä kalkkikärriä ja sen sisällä olikin aikamoiset kiisselit. Naispelaajat vaativat minua heti töihin ja puhdistamaan

tuon mönjän pois ja tekemään uudella kalkilla rajat. Puoliksi teinkin tuon homman; puhdistin kärryn hyvin, mutta sitten kippasin sen nurinpäin ja ajattelin, että pitäähän siellä naisilla olla intonpaikkoja, kun on epäselvää että oliko pallo sisällä vai ei. Hyvin selvisivät tilanteesta ja intotkin olivat minimissään. Kiitokset Livokkaan naisille niistä sankoista, vaikka, ette niitä komeampia sankkoja minulle antaneetkaan. Kaitpa te katsoitte että tuon näköiselle ukolle luottaa siivoussankotkin?

Lauantaina 25.7. koitti neljästoista peräkkäinen kerta, kun harvinaisen maineikkaalla Livon lentopallostadionilla turnattiin lentopallon kyläsarjan merkeissä. Ensimmäistä kertaa Hempan (Heino Ruuskanen) poikaaleista otateltiin vuonna 2002 jolloin kotijoukkueet juhlivat niin naisten kuin miestenkin sarjoissa. Valittavasti tällä kertaa Livon kylä ei ollut edustettuna kummassakaan sarjassa. Siinäpä on korjauksen paikka ensi kesäksi, kun taas otatellaan Livon lumoissa. Tosin täysin ilman edustusta ei Livo tälläkään kertaa jäänyt kun naapuriseura Ala-Livon Kataja teki komean paluun parrasvaloihin Puolakanahon Jaken johtaessa paraatimarssia pronssimitaleiden arvoisesti.

Joukkueita oli tällä kertaa mukana kahdeksan kappaletta; kolme naisissa ja viisi miehissä. Naiset pelasivat kaksinkertaisen sarjan, jonka jälkeen kaksi parasta joukkuetta pelasivat vielä loppuottelun. Alkusarjassa oli tiukkoja otateluja monine jatkoerineen. Pronssisijalle sijoittui pirteitä esityksiä esittänyt Kellon Ketut, Saila Perttu-Majavan (osa sukujuuristaan Livojoen törmässä) johdolla. Kultapeli päätettiin pelata normaalista poiketen kolmesta voittoerästä, jotta pelaajat saavat otatella aurinkoisessa säässä ihan riittämiin. Pelistä kehkeytyikin todellinen viisieräinen maratonpeli, kun Honkasen Eevan Pallomuorit veivät kaksi ensimmäistä erää ja PuU:n B-tytöt kolme seuraavaa. B-tytöt voittivat ottelun numeroin 3-2 (21-25, 17-25, 25-21, 25-16, 16-14). Voittajat: Laura Savela, Minna Uusi-Ilkainen, Elisa Hukari, Essi Pätsi, Maria Paukkeri ja Essi Isomursu. Joskus olen maininnut että Pallomuorit on lentopallon Sleepy Sleepers ja näkemykseni tuohon vain vahvistui entisestään. Hauskaa pidetään, mutta pelatakin osataan, sillä omalla tyyllillä ja tekniikalla. Peliasuna Pallomuoreilla on Livon kyläsarjassa aina minihame, mikä Livon ja lähialueiden poikamiehille kerrottakoon.

Miehet pelasivat yksinkertaisen sarjan ja sitten pronssi- ja kultapelit. Puhakan Arin luotsaama Rovaniemäläinen Oikarisen Oivat näytti tavallisuudesta poikkeavaa kyläsarjaosallistumistyyliä tultuaan jo edellisenä päivänä Livon stadionille yökuntiin. Joukkue majoittui asunto-autoon ja teltoihin. Jäätiin vielä pelien jälkeen toiseksikin yöksi Livolle käyttäen Livokkaan tarjoamia kioski- ja saunomispalveluja hyväkseen, uimassa ja Livon tansseissakin aiottiin käydä. Oli ilahduttavaa katsoa että telttailukulttuuri elää edelleenkin! Ari oli päättänyt näyttää kaveriporukalleen kotikyläänsä vähän syvällisemminkin Rovaniemäläiset sijoittuivat tiukkojen taistojen jälkeen viidenneksi ja olivat kovasti tyytyväisiä pelipäiväänsä.

Pronssiottelussa kohtasivat Ala-Livon Kataja ja Ojalan Reijon luotsaama B-pojat. Pronssit siis Ala-Livolle.

Miestenkin kultapeli ratkesi vasta jatkoerässä ja samoin kuin naistenkin, niukimmalla mahdollisella kahden pisteen erolla. Tuoreen viiskymppisten Suomen mestarin Matti Parkkisenniemen joukkue MP-Team sai taipua lähes kaikissa Livon kyläsarjoissa mukana olleelle Vesa Isomursun Metsälälle. Veskun joukkue on pikkuhiljaa vuosi vuodelta kivunnut mukaan sarjan kärkikahinoihin haastamaan MP-teamia; nyt toinen voitto peräkkäin. Aika näyttää miten ensi kesän järjestys on ja saako Parkkimatti omat poikansakkin Petterin johdolla kehiin mukaan. Tunkua kärkipaikoille on näiden joukkueiden ulkopuoleltakin.

Metsälän joukkueessa pelasi useampiakin lentopallon suomenmestareita ja muitakin monipuolisia urheilijoita; mm. Tuomas Kaijala ja Antti Hukari, joka on junioreikäisenä pauskannut miesten keihästä lähes ilman treenaamista yli 60 metriä. Mitä keppi olisi lentänyt treenattuna ja aikuisena? Kauas! Ei siis ihme, että pallo on välillä soikeana ja vastustajat kalpeana, kun Antti jysäyttää sitä. Mestarit ovat siis: Antti Hukari, Aki Ritola, Janne Kokko, Tuomas Kaijala, Vesa Isomursu ja Simo Skräksi (valmentaja-huoltaja).

Livokkaan puuhakkaat puuhamiehet lupailivat pelikenttäremonttia hiekkakentille ensi kesäksi ja lisäksi kyseisten kenttien ympäröintiä kevyellä esteaidalla, jolloin moottoriajoneuvojen turha rallaaminen kentillä estyisi. On ensiarvoisen tärkeää, että kenttien pinnat ovat mahdollisimman tasaisia, jolla minimoidaan ikävät jalkavammat.

Lentopallon Livon kyläsarjan voittajat:

Alla on lueteltu Hempan Pytystä pelattujen kyläsarjojen voittajat. Sekä naisten että miesten sarjoissa on kiertopalkintoina Hempan pytyt (Heino Ruuskanen), joihin voittajajoukkue saa kiinnityksen. Kun joku joukkue saa *viisi kiinnitystä*, hän saa pokaalin omakseen. Molemmissa sarjoissa menossa toiset pokaalit.

Naiset:

2002 Livo
2003 Timpan Tytöt
2004 Timpan Tytöt
2005 Tiikerit
2006 Syke
2007 Mimmit
2008 Kimara
2009 Kimara
2010 Kimara
2011 Kimara
2012 Kimara (Kimara sai Hempan pytyn omakseen)
2013 Kimara
2014 Kimara
2015 B-tytöt

Miehet:

2002 Livo
2003 Livo
2004 MP-team
2005 MP-team
2006 MP-team
2007 MP-team
2008 MP-team (MP-team sai Hempan pytyn omakseen)
2009 MP-team
2010 Pökkö
2011 Pökkö
2012 Livo
2013 -
2014 Metsälä
2015 Metsälä

Sieniretkellä mummilassa

Syksy on aika kaikessa kauneudessaan jotenkin niin ihanaa aikaa: saa poimia marjoja, käydä sieniretkellä, kaivaa perunoita sekä syödä kesän antimia. Iltojen pimetessä voi nauttia kynttilän loisteesta ja vähän jo rauhoittua kesän jälkeen. Pihan haravointi ja kesäkukkien siivouskin on ihan mukavaa, kun miettii uutta vuodenaikaa. Sienimetsässä käyntikin on todella ihanaa.

Lähdimme mummin kanssa retkelle ja otimme korit ja pikkupuukot mukaan. On aina jännittävää, että löytyykö yhtään sieniä, kun lähtee metsään katselemaan. Löytyihän niitä aika mukavasti, ihan komeitakin herkkusieniä, kangassieniä ja haperoita. Oli oikein unelmamatka meille. Minulla on aina hanskat kädessä ja jos kypsiä mustikoita sattuu kohdalle, niin otan hanskat pois ja nautin marjoja välillä.

Tulimme takaisin mummilaan ja puhdistimme ja keitimme sienet. Laitoimme niistä sienikastiketta mummin kanssa sekä kaivoin avuksi uudet perunat. Olipa mukava olla mummin apuna ja touhuta yhdessä. Seuraavalla kerralla taas keksitään jotain kivaa tekemistä. Siihen asti, Hyvää syksyä kaikille ja Mukavia koulupäiviä koululaisille!

Minja ja sienien paljoutta!

Minja ja Ulla-mummi (myös kuva)

Syysruno

Puppe, Laura ja Rino.

Kun lehti koiran kuonoon tippuu,
niin koira iloiseksi muuttuu
ja se hyvän syksymielen kaikille
tuo.

Iloista syksyä kaikille
Livon Sanomien lukijoille!

Laura, Rino ja Puppe

Pintamolla vietettiin Urpo Peuraniemen 60 –vuotisjuhlaa

Alkukesästä alettiin jo laittamaan pikku hiljaa paikkoja kuntoon, kun Urposta tuntui, että paras paikka juhlien viettoon on oma koti Pintamolla. Pihakaluston teki Eeva-sisaren mies Veli-Matti, kiikkuja kunnosti Heikki sekä sisällä siivosimme Eevan ja Riitan kanssa yhdessä. Itsekin aina välillä tein ulkotöitä, kuten halkojen pinoamista ja ulkoaitan siivousta. Kari auttoi myös aina, kun olimme paikalla.

Juhliin vuokrasimme Livokkaalta juhlateltan, mikä oli onnistunut homma. Se juhlisti pihapiirin, kun laitoimme tarjoiluja. Urpo oli tehnyt hoitajien kanssa vieraslistan, jonka perusteella kutsut lähtivät liikenteeseen. Melkeinpä kaikki kutsutut olivat paikalla, kun juhlat alkoivat, mikä olikin suuri ilo meille kaikille.

Pidimme pienen tervetulo puheen, jossa Keskihon Jouko oli mukana muistamassa Urpon mm. hirviporukka- ja muita mukavia aikoja. Urpo halusi Joukon tekemän karhun lahjaksi, jonka hänelle hankimme. Aluksi ruokailimme. Seurustelua oli koko ajan. Täytyykin sanoa, että juhla oli lämminhenkinen ja mukava. Urpo oli onnellinen vieraista, josta vielä suuri kiitos kaikille mukana olleille. Loppuaika oli kahvia tarjolla, jota nautimme loppuun asti. Urpolla oli myös mukana molemmat avustajat Pirkko ja Milla. He ovat mukana Urpon päivittäisessä arjessa.

Jos joku ei tiedä, on kyse veljestäni, joka sairastui kaksi vuotta sitten viikko ennen juhannusta aivotukokseen, josta hän on hiljalleen pienin askelin kuntoutunut. Puhe on palannut ja nyt hän pystyy jo istumaan pyörätuolissa, johon pääsee hoitajan avustamana. On ollut pitkä matka elä-mässä, joten siksi tämä juhla oli tärkeä toteuttaa Urpolle.

Urpo Peuraniemi syntymäpäivävieraineen.

Kiitämme teitä, jotka käytte Urpoa tervehtimässä Kurenallakin, se on meille kaikille ihana arki-päivän lahja. Kiitos ystävät rakkaat,

Eräleiri 2015

Livolla järjestettiin eräleiri nyt jo kahdeksannen kerran. Aina se on vain yhtä haastava. Tämän vuotinen leiri pidettiin tällä kertaa juhannusviikolla vanhempien toivomuksesta. Osallistujia oli viisitoista, joista kaksi poikaa keskeytti jo ensimmäisenä päivänä. Loput kolmetoista olikin sitten erikoisen reipasta ja mukavaa porukkaa. Koska leiri oli vain nelipäiväinen, keskityttiin etupäässä päiväsaikaan metsästäjäkoulutukseen. Salmelan Vesa hoiteli muut koulutukset iltaisin ja huolehti myös yövalvonnan. Suuret kiitokset siitä Vesalle, se helpotti minun leiriviikkoa. NÄIN SE ONNISTUU HYVIN. Tutkintokoulutuksessa leiriläiset ottivat asiat tosissaan ja innolla. Yksi päivä oli varattu Ranuan eläinpuistoon tutustumaan eri eläin- ja lintulajeihin.

Reippaat eräleiriläiset kesällä 2015. Vasemmalla kyläpäällikkö Vesa Salmela.

Viimein koitti varsinainen metsästäjä-tutkintopäivänaamu. Ilmassa oli pientä jännityksen tuntua. Kaikki osallistuivat kokeeseen. Lisäksi kuunteluoppilana ollut Salmelan Kirsi osallistui kokeeseen. Kirsiillä taisi jännittää eniten koko porukasta. Harjun Sauli saapui riistanhoitoyhdistyksestä kaveriksi tutkintoa vastaanottamaan. Hyväksytyjä suorituksia neljästätoista oli yksitoista, joten oppi oli mennyt hyvin perille. Leirillä olleet kaksi tyttöä läpäisivät kokeen ja saivat metsästyskortin. He olivat myös erittäin tyytyväisiä leiriin. Myös Kirsi läpäisi kokeen yhdellä virheellä. Virheitähän saa kuudestakymmenestä kysymyksestä olla kahdeksan.

Seuraavan kesän leiristä ei ole vielä varmaa tietoa, koska tutkintokoulutukset muuttuvat, joten onko allekirjoittaneella lupa antaa enää ko. koulutusta. Jää nähtäväksi.

KIITOKSIA LEIRILÄISILLE SEKÄ KAIKILLE ONNISTUMISESTA VASTANNEILLE! Vielä erityiskiitos keittiön väelle, ruoat oli tosi hyviä. Myös leiriläisten mielestä! Jaa ruokaa oli riittävästi.

Pudasjärven Riistanhoitoyhdistys ry,
Livon metsästysseura ja Livokas ry

KIITTÄVÄT

Pudasjärven kaupunkia ja Nevakiveä
saamastaan tuesta leirin järjestämiseen.

Vuoden kotiseutuyhdistys 2015 –juhla sekä lentopallon kyläsarja ja perinteinen kesäpäivä

Kari Koivula keskittyy kettingin-
heittosuoritukseensa ja Irma
Perttu jännittää.

Toista vuotta peräkkäin perinteistä lentopallon kyläsarjaa ja kesäpäivää vietettiin tavallista juhllisimmissa tunnelmissa. Vuosi sitten juhlistimme toista Pohjois-Pohjanmaan vuoden kylä –titteliä ja tänä vuonna Kotiseutuliiton myöntämää Vuoden kotiseutuyhdistys 2015 –titteliä.

Juhlapäivän aamu lauantaina 25.7.2015 valkeni ihme kyllä lähes sateettomana, joten perinteinen kesäpäivän aloitus eli lentopallon kyläsarja pääsi alkamaan ilman pelaajien sadevarustusta. Tänä vuonna olikin kiva, sillä olimme saaneet Kokon Timon jälleen mukaan lentopallotouhuun. Kyläpäällikkömme Vesa vain hieman tuuraili Timoa aamusella, että Herra Ruusunen sai nukkua hieman pidempään. Arvan myyntikin alkoi kovalla tohinalla heti aamusta, jotta miesten talkoilla tekemälle ladolle löytyisi uusi omistaja. Arvanmyyjäksi vuoden tauon jälkeen palasi jälleen Juutisen Kauko ja kaveriseen hän sai nuoren ja innokkaan Laura –neidin arpajassihteerin hommiin. Myös kettingin- ja saappaanheitto sekä pärehöylän pörinä alkoivat aamusella reippaiden talkoolaisten voimin.

Pääjuhla alkoi kahdeltatoista. Juhlan aluksi Livokkaan hallituksen jäsen Mikko Salmela toivotti juhlaväen ja kunniavieramme Kotiseutuliiton varapuheenjohtaja, HTM, aluekehitysasiantuntija Helena Aaltosen sekä Pudasjärven kaupunginjohtajan Tomi Timosen

tervetulleeksi ajatuksia herättävillä sanoillaan. Seuraavaksi Helena Aaltonen piti juhla- ja palkintopuheensa. Alla Helenan juhlassamme pitämä puhe:

Kotiseututyötä tehdään paikallisissa yhdistyksissä – Suomen Kotiseutuliitto tukee sitä

Tänään Livon kesäjuhlan keskipisteenä on Livokas ry – Suomen Kotiseutuliiton vuoden 2015 kotiseutuyhdistykseksi valitsema kotiseututyötä tekevä yhdistys. Lämpimät onnittelut tästä kunniasta ja arvonannosta omasta ja Suomen Kotiseutuliiton puolesta jo tässä vaiheessa. Puheeni loputtua luovutan vuoden kotiseutuyhdistys –kunniakirjan yhdistyksen edustajille. Olen saanut tämän arvokkaan tehtävän Suomen Kotiseutuliiton varapuheenjohtajana. Varapuheenjohtajat valitaan kotiseutuliiton valtuustojäsenten keskuudesta. Valtuustossa edustan Kainuun alueen kotiseututoimijoita Espoon kotiseutupäiviin asti. Leipätyössäni toimin aluekehitysasiantuntijana Kainuun liitossa.

Kotiseututyötä tehdään siis paikallisissa yhdistyksissä. Kotiseututyötä tekevät myös kunnat ja maakunnat, useimmat myös Suomen Kotiseutuliiton jäseniksi kuuluvina. Suomen kotiseutuliitossa on noin 800 yhteisöjäsentä ja 220 henkilöjäsentä.

KOTISEUTUTYÖ KUULUU KAIKILLE

Voidaan kirkkain silmin ja uskottavasti väittää, että kotiseututyö kuuluu kaikille. Täällä Livollakin on Livokas ry:n lisäksi lukuisia muitakin yhdistyksiä, joissa osaltaan tehdään työtä Livon ympäristön ja Livon kyläläisten hyväksi. Arvonanto kuuluu myös heille. Kotiseututyötä tekevät myös seurakunnat, metsästysseurat, rauhan yhdistykset ja kaikenlaiset muut paikalliset järjestöt sekä ihmisinä nuoret ja vanhat.

Livokas ry:n tausta on Livojoen maamiessseura jonka nimen muutoksen ja Livokas ry:n toiminnan alkamisen myötä vuodesta 2001 koko kylä on herännyt toimimaan elämänlaadun parantamiseksi. Tämä on lainaus yhdistyksen säännöistä.

Yli 60 vuotta sitten nimesi professori Aaltonen, Suomen Kotiseutuliiton perustajajäsen kotiseututyön kotiseudun hoidoksi. Kyse on sekä aineellisesta että henkisestä hoidosta. Aineelliseen huoltoon kuuluu mm. luonnon kestävydestä huolehtiminen, kaunis, puhtas ja hyvin hoidettu asuinympäristö, yhteiskäytössä olevat virkistysalueet ja aineellisen kulttuuriperinnön vaaliminen. Aineettomaan kotiseudun huoltoon kuuluu taas laajasti ymmärtäen sellainen sosiaalinen toiminta, jonka takia kotipaikka tuntuu rakkaalta, toiminta, jonka takia kotipaikasa viihdytään ja, jossa koetaan sosiaalista turvaa.

Kustaa Vilkuna, joka oli pitkäaikainen Suomen Kotiseutuliiton pj. kiteytti, että "Kotiseututyö, toiminta kotiseudun henkiseksi ja aineelliseksi kohottamiseksi, sen omaleimaisten kulttuuriarvojen pelastaminen, jalostaminen ja korostaminen, viihtyisyyden lisääminen, siis koko kotiseudun huolto on sellaista toimintaa, jonka kaikki poliittiset ideologiat hyväksyvät ja kaikki yhteiskunnalliset suunnat antavat sille kannatuksensa, koska se pelastaa, kartuttaa, parantaa ja jalostaa yhteistä pääomaa. Siksi jokaisen normaalin kansalaisen on siinä helppo olla mukana. (Kustaa Vilkuna, Kotiseutu 1969, 143-148)

Kotiseututyön taustalla nähdään olevan kotiseutuaate, joka kumpuaa kotiseututunteesta. Eino Leino luonnehti kotiseutua näin: "Kotiseutu ei ole ainoastaan paikka, maisema tai näköala. Se ei ole kylä, kukkula tai järven ranta. Se on samalla osa meidän syvintä itseämme." Ja hän jatkaa: "Kotiseutu on määräävä tekijä suurelle osalle meidän henkistä olemustamme. Me emme saa missään niin voimakkaita vaikutuksia luonnosta kuin siellä, elomme ensimmäisinä aamuina, iltoina ja keskipäivinä. Ja senkin jälkeen, kun me olemme jo kotiseutumme jättäneet ja suureen maailmaan majoittuneet, se säilyttää meihin oman salaperäisen vaikutuksensa. Ihminen ylimalkaan ymmärtää luontoa vain ainoastaan kotiseutunsa prisman läpi. Hänen käsityksensä luonnosta on suureksi osaksi muodostunut sen mukaan, onko hän syntynyt meren rannalla vai sisämaassa, vuorella, laaksossa, kosken partaalla tai lakeudella. Kotiseutu on sellainen mittapuuh, jonka mukaan me kaikkialla muualla ympäröivää luontoa arvostelemme. Kunnioittamalla kotiseutuaan kunnioittaa ihminen omaa isäänsä ja äitiään. Rakastamalla kotiseutuaan rakastaa ihminen oman luomisensa Jumalaa. Tutkimalla kotiseutuaan tutkii ihminen oman olemuksensa alkujuurta."

Juhlavieraita.

KOTISEUTULIIKKEEN TAUSTOISTA

Järjestäytyneen kotiseutuliikkeen historia on jo kunnioitettavan pitkä. Viime vuonna tuli täyteen 120 vuotta. Kotiseutuliikkeen alkuvaiheet ovat vuodessa 1894, jolloin perustettiin ensimmäinen kotiseutuyhdistys, Lohjan Kotiseutututkimuksen Ystävät. Yhdistyksen perustajan Robert Boldtin oivallus oli Venäjän vallan ja toisen sortokauden alla eletessä: kun vieraan vallan alla elävän suomalaisen kulttuurin kehittäminen lähtee liikkeelle paikallistason toiminnasta, vallanpitäjä ei voi onnistua pyrkimyksissään alistaa tai nujertaa kansallista kulttuuriamme.

Kotiseutuliike on alusta asti ollut aatteellinen liike. Se perustuu paikallisuuteen, yhteisöllisyyteen ja samalla oman kulttuurin vaalintaan ja esiintuomiseen osana kulttuurin monimuotoista kirjoa.

Piia Stenfors kuvaa teoksessa *Suomalainen kotiseutuliike 1894 – 1944* seikkoja, jotka vaikuttivat liikkeen syntyyn. Suomalaisen kansan käsite syntyi 1800-luvun alussa. – Yllättävää, että suomalaisuus kansana nousi vasta Venäjän vallan alaisuudessa. Miten suomalaisuus olikaan pysynyt piilossa Ruotsin alla eläessämme? 1800-luvun alussa alettiin tuoda esiin, että kansan enemmistö puhui suomen kieltä. Sen juuria ja muinaishistoriaa alettiin etsiä. Historiasta, kansanrunoudesta ja kielestä tuli kansan määrittelyvälineitä. Kotiseutuja ja kansan yhteisiä vaiheita tutkittiin ja alettiin tekemään tunnetuksi 1800-luvun loppupuolella. Sillä tavoin alkoi kansalaistietoisuuden herääminen laajemmissa kansanjoukoissa.

Lohjan yhdistyksen perustamisen jälkeen Suomeen alkoi nousta kotiseutuyhdistyksiä, museoyhdistyksiä ja muita kotiseututyötä tekeviä yhdistyksiä. Varsinkin sotien jälkeen yhdistysten perustaminen oli vilkasta. Niinpä toiminnan laajentuessa tuli tarpeelliseksi saada yhdistyksille yhteinen keskusjärjestö. Vuonna 1949 Suomen Kotiseutuliitto perustettiin kotiseututyön valtakunnalliseksi keskusjärjestöksi, kotiseututyön ääneksi ja valtakunnalliseksi edunajajaksi.

Miesten joukkueet pelin melskeissä.

Kotiseutuliikkeen ensimmäistä puolta vuosisataa leimasi Piia Stenforsin mukaan kansallisen kulttuuritahtoon ilmaiseminen. Kulttuurinen sisältö kotiseututyössä ei ole mitenkään menettänyt merkitystään, mutta Suomen Kotiseutuliiton perustamisen jälkeen sen perustajien ja puheenjohtajien Esko Aaltosen ja Kustaa Viikunän eteenpäin viemänä kotiseututyössä on ollut laaja-alaisempi toimintamalli. Kotiseututyössä huomioidaan kulttuuristen ja sosiaalisten asioiden lisäksi aiempaa enemmän myös luontoon, ympäristöön elinkeinoihin ja muuhun yhteiskunnalliseen kehitykseen liittyvät asiat. Samalla kun kotiseututyön sisältö on laajentunut, vahvistui myös kuntien ja maakuntien rooli vastaamaan alueidensa kehityksestä.

Tuoreessa viime vuonna hyväksytyssä strategiassa Suomen Kotiseutuliitto katsoo tehtäväkseen edistää suomalaista kotiseututyötä paikallisiin lähtökohtiin pohjautuen. Kotiseutuliitto tahtoo olla paikallisuuden kuuluva ääni.

Kotiseutuliitto toimii seuraavan 10-vuotiskauden painotetusti 5 tehtäväkentällä:

1. Järjestökentän toiminnan tukeminen (järjestöjen osaava toiminta, laadun kehittäminen, koulutukset, opastus hanketoimintaan (korjaushankkeet, kehittämishankkeet) ja yhteistyön kehittäminen
2. Toiminnan sisällön kehittäminen liitossa ja yhdistyksissä:
 - a. kotiseututyön käsitteiden päivitys: kotiseututyö, paikallisuus, moniarvoisuus
 - b. edunvalvonta (tehty taustaselvitys, Kohti kestävää kulttuuriperintötyötä, lausunnot ym.)
3. Kansalaiset osallisina yhteiskunnassa; uusi kuntalaki ohjaa osallistavaan suuntaan
4. Talouden turvaaminen: Kotiseututyön säätio, keräykset, sävellahja
5. Tehokas viestintä: sähköinen (nettisivut, some, Hilja-uutiskirje, Kotiseutuposti), julkaisu (Kotiseutuposti, Kotiseutu-vuosikirja), mediatiedotteet

KOTISEUTUTYÖ MUUTOSVOIMANA

Pari viikkoa sitten puhuin Pielaveden kotiseutujuhlassa aiheesta Kulttuuri muuttuvassa yhteiskunnassa. Käsitte-
lin siinä aluetieteen taustaan liittyen kulttuurin merkitystä yhteiskunnan kehityksessä.

Yhteiskunnallisen muutoksen katsotaan yleisimmin lähtevän liikkeelle teknologisista muutoksista. – Teknologiset muutokset puolestaan kuitenkin lähtevät useimmin syntymään jostain tarpeesta, jolla on yhteiskunnallinen, kulttuurinen tausta.

Uskon sosiaalisten ja kulttuuristen tekijöiden, joihin kotiseututyö sisältyy kotiseuturakkautta vaalivana, kotiseudun hyviä ominaisuuksia esiin nostavana ja asukkaiden yhteen kuuluvuutta ja yhteistoimintaa lisäävänä toimintana olevan vahva aluekehityksen ja yhteiskunnallisen uudistumisen aikaansaaja. Olen nähnyt tämän työurallani Kainuussa.

Yhteiskunnan muutokseen vaikuttavat tosiasiassa monet tekijät yhtäaikaisesti. Yhteiskunnassa muutoksia aiheuttavat poliittiset, taloudelliset, sosiaaliset, teknologiset ja ekologiset muutokset.

Aatteet vaikuttavat ihmisiin tunnetasolla. Kotiseutu-aate pohjautuu kotiseututunteeseen, mikä on aina yksittäisen ihmisen ja hänen lähipiirinsä suhde omaan asuin- ja elinympäristöön. Tähän liittyy osaltaan myös ihmisen kokemus oman elämänsä merkityksestä. Merkityksellistä on se, mihin kaikkeen ihminen kokee voivansa vaikuttaa. Tästä syystä pidän arvokkaana, että täällä Livolla kaikkien panos on mukana kylän asioiden hoidossa.

Pidän myös merkityksellisenä, jos kunnat kykenevät säilyttämään itsenäisyytensä. Silloin paikallisilla ihmisillä säilyy suurempi vaikutusvalta kotiseutunsa asioihin. Palvelukuntien roolista kunnat ovat vahvistumassa alueensa kehittäjäkunniksi.

Tällä hallituskaudella on kotiseutujen kannalta hyvin merkittävää myös se, jos sote-hallinto järjestetään osaksi suoraan kansanvaaliin perustuvaa maakuntahallintoa. Paikallisen, omaehtoisen kehittämisen kannalta on edistyksestä ja järkevää, jos ELY-keskukset liitetään maakuntahallintoon, sen aluekehitystehtävään. Kainuun hallintokokeilun perusteella haluan rohkaista vahvistamaan maakuntahallintoa, koska maakuntahallinnossa paikallisuus on paremmin huomioitavissa kuin valtion keskushallinnon ohjaamassa valtion aluehallinnossa.

Kotiseutu-aatteen ja koko suomalaisen yhteiskunnan taustalla on optimistinen käsitys inhimillisen kehityksen suunnasta. Ihmiskunnan kehitys kulkee kohti moraalisempaa valvettua vapaa mielisyyttä ja demokraattista hallitustapaa. Kehityksen kannustin on tieto: mitä enemmän ihminen tietää, sitä jalompi hän on. (Veikko Anttila, Miksi nykyihminen tarvitsee kotiseututyötä, Kotiseutu 1967, 229–235.

Kotiseututyön ihanteena on aktiivinen kansalainen, joka ennakkoluulottomasti mukautuu ajan henkisiin ja teknologisiin muutoksiin, mutta tuntee samalla liittyvänsä meitä ennen eläneiden sukupolvien ketjuun.

Arvoisat Livokas ry:n edustajat ja Livon kesäjuhla-äki. Suomen Kotiseutuliiton palkinto vuoden kotiseutuyhdistykselle antaa tunnustusta aktiiviselle yhdistykselle, joka edistää ja kehittää kotiseututyötä. Vuoden kotiseutuyhdistyksen toiminta on yhteisöllistä ja nousee tavanomaisen toiminnan yläpuolelle. Valinta on tunnustus hyvin tehdystä, innovatiivisesta kotiseututyöstä. Palkittavan yhdistyksen toimintahistorian pituudella ei ole erityistä painoarvoa. Valinta tehdään yhdistysten vuosikertomusten perusteella. Kaikki 44 yhdistystä, jotka hakivat palkintoa tänä vuonna, ovat erittäin aktiivisia ja osallistuvia yhdistyksiä. Hakijoina oli perinteisiä kotiseutuyhdistyksiä, kaupunginosayhdistyksiä, kyläyhdistyksiä, monenlaisia museo- ja kulttuuriyhdistyksiä, sekä aluejärjestöjä.

Suomen Kotiseutuliitto on valinnut Pudasjärven Livon kylässä toimivan Livokas ry:n vuoden 2015 kotiseutuyhdistykseksi. Monipuolinen Livokas ry on onnistunut luomaan ilmapiirin ja toimintamallin, joka ruokkii

Pudasjärven kaupunginjohtaja
Tomi Timonen.

positiivisia asioita lähiympäristöön joka päivä. Livokas ry on erittäin aktiivinen ja monipuolinen kyläyhdistys, jolla on tärkeitä kehityshankkeita. Livo on menestynyt jo monta kertaa Pohjois-Suomen vuoden kylän valinnassa. Yhdistys on ottanut vastuulleen monia kotiseutua kohentavia tehtäviä – työllistäen viime vuosien aikana 25 henkilöä 170 asukkaan kylässä.

Sama tahti työllistämisessä jatkuisi Livolla tälläkin hetkellä, jos vain palkkatukimäärärahoja olisi käytettävissä heikon työllisyystilanteen edellyttämällä tavalla. Yritetään yhdessä, että hallitus tekisi tähän asiaan parannuksen.

Pyydän Teitä vastaanottamaan kunniakirjan.

Kunniakirjaa olivat Livokkaan puolesta vastaanottamassa Livokkaan hallituksen jäsenet: Vesa Salmela, Mikko Salmela, Virve Stenius ja Minna Perttu. Oli hieno hetki vastaanottaa kiitos kyläläisten tekemästä isosta työstä kylämme hyväksi. Kiitämme kovasti Helenaa puheesta sekä mukanaolosta.

Kunniakirjan jakamisen jälkeen pääsi ääneen Pudasjärven kaupunginjohtaja Tomi Timonen, joka kesken lomavieron tuli juhlistamaan meidän saavutustamme. Kaupunginjohtaja kertoi leppoisasti itsestään ja toi kaupungin terveiset juhlaväelle. Kiitos Tomille myös mukanaolosta! Juhlan loppuksi saimme jälleen nauttia emäntien loihittamat makoisat kakkukahvit. Kakut veivät jälleen kerran kielen suorastaan mennessään!

Köyttä vetämässä Hemmi Parviainen, Paavo Juntti, Virve Stenius ja Minna Perttu.

Kun kakkukahvit oli herkuteltu, pärehöylä esiintyi vielä toisen kerran miesten avittamana ja lentopallon peluu jatkui virkistävän keskipäivän sateen jälkeen vielä viimeisten puristusten kera. Sitten olikin aika jo jakaa palkinnot; ensin saivat palkintonsa lentopalloilijat, sitten arvottiin arvat ja lopuksi paljastettiin saappaan- ja kettinginheiton mestarit. Kettinginheiton mestarit kesällä 2015 olivat lapsissa: Juha Salmela, naisissa Elli Pavic ja miehissä Hemmi Parviainen. Saappaanheitossa taas loistivat lapsissa

Santtu Lopakka, naisissa Pirjo Tuovila ja miehissä hurjan kaaren 29,33 metriä kiskaissut Jukka Puolakanaho. Arpajaiset olivat taas mitä jännimmät! Suorastaan henkeä haukkoen odotimme jälleen, että kuka ladon saa. Arpajaisihteerimme Laura sai toimeksiannon nostaa voittoarvan ja hän nosti ensimmäisenä livolaisen Uusi-Illikaisen Urpon arvan! Onnea kovasti Urpolle voitosta! Väkisinkin muutamia katteellisia huokaisuja yleisöstä taas kuului... Hienon päivän loppuksi vedimme vielä köyttä joen toisen puolen ja joen tämän puolen välillä. Ja niinhän siinä kävi, että parempi puolihan se voitti! Ainakin minun mielestä.

Päivä oli kaikin puolin hieno, mutta ei juhlallisuudet siihen vielä loppuneet, sillä illaksi oli vielä hankittu esiintyjä Ruostehoville tanssittamaan kyläläisiä, lomalaisia ja muualtakin saapuvia. Tänä vuonna satasimme Törmäsen Eskon innoittamana hieman ”parempaan” esiintyjään, Seppo Hakorinteeseen. Seppo tanssittikin Lyly Rajala rumpalinaan melkein pänsä ennätysmäärän (103 lippua) ihmisiä järjestäjien iloksi. Kiitos kaikille tapahtumiimme osallistuneille! Ensi vuonna taas nähdään samoissa merkeissä!

Minna (kuvat Marko Ojala)

P.S. Lyly muuten tunsikin Livon vanhan koulun nykyisen omistajan. Ja jos hyvin käy, niin livolaiset saavat jossakin vaiheessa kutsun tulla tutustumaan entisen kyläkoulumme uuteen elämään! Jäämme odottamaan jännityksellä.

Livokas ry on vuoden kotiseutuyhdistys 2015

Suomen Kotiseutuyhdistyksen tiedote 8.5.2015:

Suomen Kotiseutuliitto on valinnut Pudasjärven Livon kylässä toimivan Livokas ry:n Vuoden kotiseutuyhdistykseksi. Monipuolinen Livokas ry on onnistunut luomaan ilmapiirin ja toimintamallin, joka ruokkii positiivisia asioita lähiympäristöön joka päivä. Lisäksi yhdistys on ottanut vastuulleen monia kotiseutua kohentavia tehtäviä – työllistäen viime vuosien aikana 25 henkilöä 170 asukkaan kylässä.

Livolaiset kokoontuvat mielellään yhteen ja yhdessä tekemisellä on pitkät perinteet. Aktiiviseen kylätöihin nämä ovat tärkeitä perusasioita, mistä syystä Livo onkin jo aiemmin valittu kahdesti Suomen Kyläksi. Livokas ry on puolestaan koko kylän toiminnan katalysaattori, joka tarjoaa mielekästä tekemistä ja taidokkaita hankkeita kaikille koululaisista ikäihmisiin.

– Yhdistyksen väkeä motivoi toimimaan se, että kyläläiset ja vapaa-ajan asukkaat tuntevat toisensa ja toistensa osaamiset ja harrastuneisuudet erittäin hyvin, Livokas ry:n sihteeri Anni-Inkeri Törmänen kertoo. Yhdistyksen toiminta onkin organisoitunut vuosien saatossa niin, että jokainen pystyy osallistumaan yhdistyksen toimintaan.

– Oman osaamisen käyttäminen lähimmäisten hyväksi on palkitsevaa. Aikaisemmat onnistumiset antavat voimia aina seuraaviin haasteisiin.

Hanketoiminnalla kotiseutu kukoistamaan

Livokas ry:ssä on 279 jäsentä ja kylällä on noin 170 vakituista asukasta. Yhdistykseen ovatkin halunneet liittyä monet Livon vapaa-ajanasukkaat ja Livolta lähtöisin olevat, muualla Suomessa asuvat henkilöt. Muualla asuvat haluavat jäsenyydellään pitää yllä sidettä koti- tai lomakylälleen ja kannustaa yhdistystä toimissaan seudun parhaaksi.

Aktiivisen hanketoiminnan kautta kylän toiminta kehittyy jatkuvasti ja hankkeiden vaikutus ulottuu myös lähikyliin.

Helena Aaltosen luovuttamaa kunniakirjaa vastaanottamassa Mikko Salmela ja Vesa Salmela.

– Aivan ensimmäiseksi kannattaa koota kylässä toimivat aktiiviset yhdistykset yhteen ja kirjata kylältä nousevat tahtotilat ja tulevaisuudenkuvat kyläsunnitelmaan. Kun on yhdessä sovittu päämääristä, löytyy kutakin tarvetta varten sopiva rahoituskanava, Törmänen kuvailee.

Kisaan osallistui 44 aktiivista yhdistystä

Vuoden kotiseutuyhdistys -palkintoa tavoitteli 44 Suomen Kotiseutuliiton jäsenyhdistystä, joista loppusuoralle pääsivät Livokas ry:n lisäksi Hankasalmen Kotiseutuyhdistys ry, Kullaan Kotiseutuja Museoyhdistys ry, Somero-Seura ry sekä Vantaa-Seura ry.

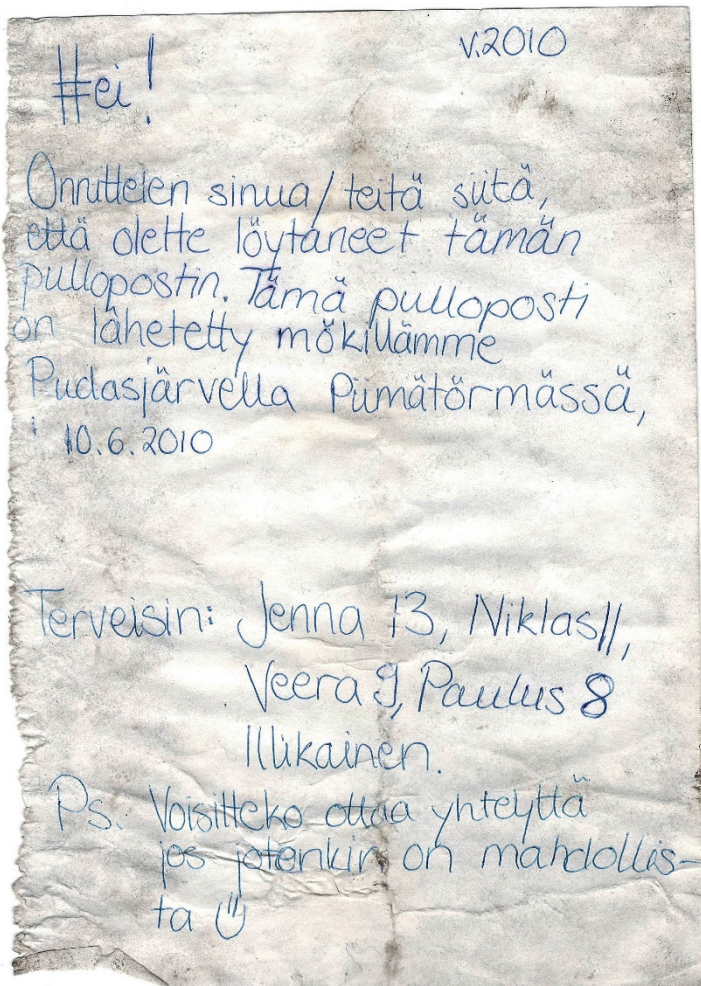
Hakijat edustavat Kotiseutuliiton jäsenyhdistysten monimuotoisuutta: mukana on perinteisiä kotiseutuyhdistyksiä, kaupunginosayhdistyksiä, erilaisia museo- ja/tai kulttuuriyhdistyksiä sekä aluejärjestöjä.

Palkinto antaa tunnustusta aktiiviselle yhdistykselle, joka edistää ja kehittää kotiseututyötä. Vuoden kotiseutuyhdistyksen toiminta on yhteisöllistä ja nousee tavanomaisen toiminnan yläpuolelle. Valinta on tunnustus hyvin tehdystä, innovatiivisesta kotiseututyöstä. Palkittavan yhdistyksen toimintahistorian pituudella ei ole erityistä painoarvoa. Valinta tehdään yhdistysten vuosikertomusten perusteella. Kaikki 44 yhdistystä ovat erittäin aktiivisia ja osallistuvia yhdistyksiä.

Livon kylän asukasmäärä on 200 asukasta. Etäisyys lähimpään kaupunkiin, Pudasjärveen, on 30 km.

<http://www.kotiseutuliitto.fi/livokas-ry-pudasjarvelta-vuoden-kotiseutuyhdistys>

Pullopastia

Jenna, Niklas, Veera ja Paulus Illikaisen vuonna 2010 lähettämä pullopasti.

Katselimme ja kiertelimme toukokuussa kyläpäällikkömme Vesan kanssa hänen ja Livokaan ”tiluksia” ja mietiskelimme, että miten suunnittelisimme tulevan rantareitin menevän. Jossain siellä rantapusikoissa sitten pilkotti pullo ja ajattelin, että käväsenpäs sen hakemassa ja vien lasinkeräykseen tai pullonpalautukseen. Kun sain pullon käteeni, riemastuinkin, että täällähän onkin pullopastia! Ja tällainen kirjehän sieltä paljastui:

Hei!

Onnittelten sinua/teitä siitä, että olette löytäneet tämän pullopastin. Tämä pullopasti on lähetetty mökillämme Pudasjärvellä Pimätörmässä 10.6.2010.

Terveisin: Jenna 13, Niklas 11, Veera 9, Paulus 8 Illikainen

P.S. Voisitteko ottaa yhteyttä, jos jotenkin mahdollista ☺

Mikäli Jenna, Niklas, Veera ja Paulus Illikainen kuuluvat tuttavapiiriisi, vinkkaatkos heille, että olemme löytäneet heidän viisi vuotta sitten lähettämänsä pullopastinsa Livon koulun rantapusikoista. Illikainen on Livolla melko tuttu sukunimi, joten todennäköisesti postin lähettäjät ovat kuitenkin *melko tuttuja*.

Minna

Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat 2. jakso

Vihreäkantinen vihko ajalla 24.6.1941 – 4.7.1942

1.1.1942

Tammikuun 1. päivä. Judentuodenpyhä! Nousee mieleen ajatuksia monenlaisia. Herää kysymys ensinnäkin, joko alkava vuosi tuo ratkaisun tälle meidän asiallemme? Millainen tuo ratkaisu on? Ja kutka meistä näkevät sen? Ja seuraavan Judentuoden? Nämä kaikki tietää vain yksi. Hän, joka on tuolla ylhäällä ja kaikkialla. Korkein joka lopultakin johtaa meidän kaikkien askeleemme, miten parhaaksi näkee ja kaikki kansojen kohtalot, jotka koko maailmassa kamppailevat olemassaolonsa ja omien vallanpyyteittensä puolesta. Edelleen jatkuu kova pakkahanen. Ennenkuulumaton pakkastalvi, joka vähän lumen ollen, jäätää vedet ja maan niin, että on taas odotettavissa hallakesä. Kun ei kerkiä routa sulaa. Tuli lomakielto 2 viikon ajaksi. Nähtävästi uudelleenjärjestelyn vuoksi.

2.1.1942

Lämmin ilma.

3.1.1942

Tuisku. Huomenna taas lähtö etulinjaan. Nykyään ollu rauhallista.

6. - 11.1.1942

Etulinjassa. Tämä tuuri oli rauhallisin, ehkä koko aikana, ei tullu römpsiä liioin yhtään. Olen ollu sitte loman jälkeen joka kerta tästä oikealle. Rykmenttien välissä järven (lammen) rannalla olevalla mäellä, siitä on hyvä näkö yli lammen, jonka toiselta rannalta ryssät ampuvat miltei yhtenäin, että kuulat vinkuu ja rapisee tykillä, jossa ollaan vartiossa. Siinä olevalla pst. tykillä on hyvä hallita sitä kohtaa, jos ryssä yrittää väkijoukkoja. Muuten paikka vaikuttaa hieman yksinäiseltä (jännittävältä) sen vuoksi, että meikäläisiä ei asu aivan lähistöllä. Enimmäkseen edelleen pakkasta (10.1. tili 120 mk).

12.1.1942

Hyvä ilma, pilvistä. 13. - 14. Hyvä ilma. Muutto jonnekin, vain ei tietoa minne? Nyt kahtena päivänä on jo puhuttu siitä, ja kaikki touhu viittaa siihen, että pian lähetetään tästä paikasta, jossa on asuttu jo yli 4 kuukautta. Saadaan jättää nämä tutuiksi käyneet paikat ja näihin oloihin katsoen hyvät asuntokorsut ja kämpät. Varmaan huononee paikat ja olot, majotuksen ja kaiken suhteen. Mahtanee siirtyä koko rykmentti? (J.R. 32), jonka alaisuuteen kuuluu tämä Pst-komppania.

15.1.1942

Pakkahanen.

16.1.1942

Hyvä ilma.

17.1.1942

Lähtö eteen, hyvä ilma.

17. - 23.1.1942

Etulinjalla, rauhallista, vähän lumisadetta ja pakkasta. Siirtohomma ja vanhain miesten lomauttaminen taisi kiivettua siihen? Lomakielto edelleen.

24.1.1942

Pakkahanen.

25.1.1942

Tavattoman kylmä viimapakkanen (tili 180 mk).

26. - 27.1.1942

Hyvä ilma.

28.1.1942

Pakkanen.

29.1.1942

Lähetettiin taas eteen. 8 ikäluokkaa v. 1897 - 1904 mahtanee päästä siviiliin. Touhu viittaa siihen. Meidänkin porukan näillä ikäluokilla oli jo Lääkärisyyni 31.1. iltana.

29.1 - 5.2.1942

Etulinjassa. Rauhallista. Enimmäkseen hyvä ilma.

4.2.1942

Lähti jo meidän porukasta v. 1912 syntyneet ja sitä nuoremmat eri lohkolle. Tämä rykmentti J.R. 32 tulee olemaan nyt 1905 - 1911 käsittävät ikäluokat. On huhuttu, että saksalaiset ottavat ehkä huostaansa koko tämän rintamalohkon. Sitten olis meilläkin toiveita päästä lomautetuksi.

6.2.1942

Joudun hevostmieheksi, kova pakkane.

7.2.1942

Lähti vanhat miehet siviiliin. Meitä ei jäänyt alkuperäisiä miehiä tähän komppaniaan kuin kolmattakymmentä, uusia vieraita miehiä on jo tullut. Tympäsee nyt, kun tuttu revohka on hajotettu ja ei ole tietoa milloin, vai pääsemmekö me milloinkaan siviiliin? Pakkanen.

8.- 10.2.1942

Tuiskua ja pakkasta, ei mitään uutta mainittavaa (tilji 192 mk).

11.- 12.2.1942

Hyvä ilma. Lomakielto loppunut, siis ei päästä siviiliin!

13. - 16.2.1942

Hyvä ilma. Tykistö- ym. tulta aika tavalla toisin ajoin. Nyt huhutaan, että vielä 3 ikäluokkaa 1905 - 1907 lomautettaisiin. Ei taitane toteutua. Saksalaisia ei vain kuulu tulevaksi. Vaikka ne olis talvikauden olleet jo Hyrynsalmella tulossa huhujen mukaan!

16. - 20.2.1942

Hyvät ilmat, rauhallista linjoilla, ei mitään mainittavaa.

20. - 23.2.1942

Hyvät ilmat.

24.2.1942

Kylmä pakkastuisku. Lentokoneita, ryssästä kuulu ilmapommitus.

25.2.1942

Pakkanen (tilji 180 mk), yleensä rauhallista.

26. - 28.2.1942

Tuiskua ja pakkasta, iltaisin tykistötulta (meikäläisten puolelta).

27.2.1942

Kävin lääkärissä kalvosajettuman takia, 4 päivää v.p.

LASTENNURKKA

SYKSYISEN SADEPÄIVÄN LEIKKI

Myrkkysieni leikki

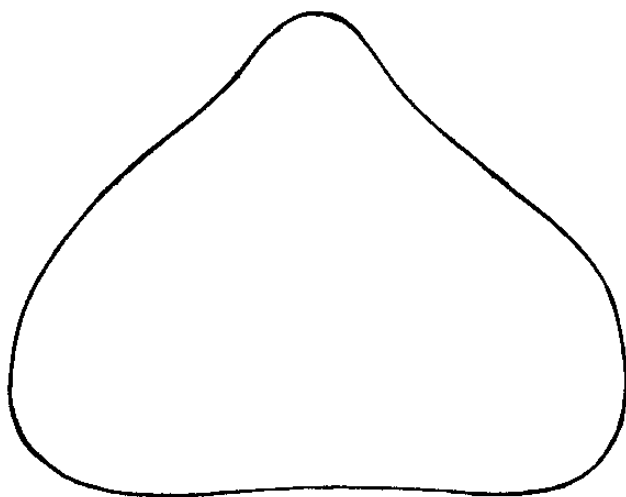
Tarvitaan n. 10 erilaista pikkuesinettä, esim. legopalikoita tai kinderyllätyksiä tms. ja pieni kori. Esineitä voi olla myös vähemmän leikkijöiden iän mukaan.

Sienenpoimija menee hetkeksi toiseen huoneeseen ja sillä aikaa muut leikkijät valitsevat yhden esineistä "myrkkysieneksi".

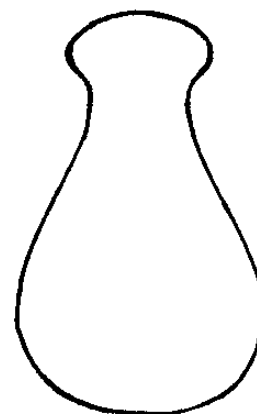
Poimija kutsutaan paikalle, ja hän alkaa poimia koriin tavaroita yksitellen. Hänen ottaessa käteensä myrkkysieneksi nimetyn esineen, toiset huutavat yhteen ääneen "MYRKKYSIENI!". Poimija nimeää seuraavan sienepoimijan (sellaisen, joka ei ole vielä ollut).

Aikuista tarvitaan kirjanpitäjäksi. Se, joka on saanut kerättyä eniten tavaroita ennen myrkkysienen poimimista on voittaja.

ASKARTELE KÄRPÄSSIENI

Lakki

Jalka

Kärpässieneen tarvitset: punaista ja valkoista kartonkia, valkoista silkkipaperia, sakset ja liimaa.

Piirrä mallikaavalla punaiselle kartongille sienen lakki ja valkoiselle kartongille jalka. Leikkaa ne irti. Laita liimaa jalan yläosaan ja liimaa lakki jalkaan kiinni. Rutista silkkipaperista pieniä palloja ja liimaa ne punaiseen lakkiosaan sinne tänne kiinni.

Erilaisia sieniä saat käyttämällä erivärisiä kartonkeja.

Tiedote jätehuollosta Pudasjärvellä

[www.pudasjarvi.fi/asukkaille/asuminen ja rakentaminen/jatehuolto](http://www.pudasjarvi.fi/asukkaille/asuminen_ja_rakentaminen/jatehuolto)

Jätehuoltoon liittyminen

Kaupungin valtuuston päätöksen mukaisesti jokaisen vakituisen asutuksen kiinteistön sekä vapaa-ajan kiinteistön on liityttävä järjestetyn jätehuollon piiriin.

Uudet asiakkaat (ei vielä liittyneet) liittyvät taajamassa kiinteistökohtaiseen jätekuljetukseen sekä haja-asutusalueella kiinteistökohtaiseen, kimpfakeräykseen tai kaupungin ylläpitämään aluekeräyspisteeseen. Liitymislomakkeita on saatavissa kaupungin nettisivuilta www.pudasjarvi.fi tai kaupungintalon asiakaspalvelupisteestä. Lisätietoja: Pudasjärven kaupungin tekniset palvelut/Terttu Määttä, 040-7545084, [tertu.maatta\(at\)pudasjarvi.fi](mailto:tertu.maatta(at)pudasjarvi.fi).

Kiinteistökohtainen jätehuolto

Jätehuoltomääräysten mukaisesti kaupunki toimittaa uusille asukkaille sekä niille, joiden keräilyastiat eivät sovellu koneelliseen keräilyyn heidän ilmoittamansa kokoluokan sekajäteastian. Kaupunki toimittaa kolmen kokoluokan jäteastioita: 140, 240 tai 660 litraa. Jäteastiasta pienkiinteistöille ei peritä maksua erikseen toistaiseksi, vaan se on jyvitetty jätehuollon perusmaksuun.

Uudet asiakkaat ilmoittavat allekirjoittamallaan sopimuslomakkeella sekajäteastian koon sekä tyhjennysvälin.

Aluekeräyspisteet

Pudasjärven kaupungin ylläpitämät aluekeräyspisteet sijaitsevat seuraavissa paikoissa:

- 1) Siuruan työväentalo (ns. Moskova), Siuruantie 2941
- 2) Virtalan ent. koulu, Konttilantie 805
- 3) Rytingin kauppa, Kelankyläntie 10
- 4) Iso-Syöte (Romekievari), Romekievarintie 3
- 5) Pikku-Syöte, Syötekeskuksentie 2
- 6) Hirvaskosken koulu, Jussintie 10
- 7) Puhoksen kylätalo (Möykkälä), Näljängäntie 1391
- 8) Niemitalon Juustola, Hetekyläntie 8
- 9) Livon koulu (Livokas ry), Kirsiojantie 31
- 10) Iinattijärven kylätalo, Pohjoispuolentie 237
- 11) Kuren kylätalo, Kariniementie 3

Aluekeräyspisteeseen liittyjän tulee täyttää ja allekirjoittaa jätehuoltosopimus (sama lomake kuin yksittäiseen kuljetusjärjestelmään liittyminen tehdään), jonka jälkeen asiakas on oikeutettu saamaan valitsemansa aluekeräyspisteen avaimen käyttöönsä.

Kimppa

Kimppa tarkoittaa kahden tai useamman lähikiinteistön yhdessä ylläpitämää yksityistä yhdyskuntajätteen keräyspaikkaa kaupungin järjestämässä jätteenkuljetuksessa. Lomakkeet on tulostettavissa kaupungin nettisivuilla www.pudasjarvi.fi/lomakkeet.

Laskutus

Kiinteistökohtaiset tyhjennykset laskutetaan kolmen kuukauden jaksoissa. Jätehuollon perusmaksut laskutetaan kerran vuodessa. Aluekeräyspisteiden käyttömaksut ja perusmaksut laskutetaan kerran vuodessa. Kimpan perustaneet voivat valita jommankumman seuraavasta laskutustavasta:

- 1) kerran vuodessa kultakin kimpपालaiselta perusmaksu ja käyttömaksu, tai

2) perusmaksu kerran vuodessa kimppalaisilta ja tyhjennysmaksut kolmen kuukauden välein kimpan yhdyshenkilöltä, joka maksaa laskun kaupungille ja perii kimpan osakkailta.

Lisätietoja laskutukseen liittyen: Terttu Määttä, puh. 040-7545084, terttu.maatta(at)pudasjarvi.fi

Hyötyjätepisteet

Hyötyjätepisteet sijaitsevat kaupungin **aluekeräyspisteiden yhteydessä** sekä taajamassa; Perhemarketin ja K-Supermarketin pihassa ja Huminan lämpölaitoksella (laidunalue). Ns. ekomaksua ei peritä enää erikseen, vaan hyötyjätepisteiden ylläpito sisältyy kiinteistöiltä perittäviin vuosittaiseen jätehuollon perusmaksuun. Hyötyjätepisteissä kerätään: pienmetalli, pahvi ja kartonki, kierrätyspaperi ja lasi. Muovi kuuluu sekajätteeseen.

Huom!

Vain lajiteltua jätettä niihin tarkoitettuihin astioihin hyötyjätepisteissä.

Paperinkeräys

Paperinkeräyspisteet sijaitsevat aluekeräys- ja hyötyjätepisteiden yhteydessä. Taajamassa paperinkeräyspisteet ovat: K-Supermarket, Perhemarket, Huminan lämpölaitos (Laidunalue), Karhukunnas, Korpitien varsi ja Tori. Paperinkeräyksestä vastaa Paperinkeräys Oy/Jaakko Jäntti, puh. 050-5641473.

Siirtokuormausasema

avoinna pe klo 14.00 – 18.00, la 10.00-14.00

Käyntiosoite: Kuusamontie 823, puh. 040-702 6691

Kotitaloudet voivat tuoda pieniä määriä veloitusetta ongelmajätteitä siirtokuormausasemalle. Sekajätteitä ei oteta kotitalouksilta vastaan siirtokuormausasemalla. Kotitaloudessa syntyvät suurikokoiset jätteet, jotka eivät sovi sekajäteastiaan (mm.sohvat, nojatuolit) voi toimittaa eri maksusta siirtokuormausasemalle aukioloaikana. Kotitalouksista vastaanotettavia ongelmajätteitä ovat mm. öljyt, akut, maalit, lakat, paristot, öljynsuodattimet sekä energiansäästö- ja loisteputkilamput. Nestemäiselle ongelmajätteelle paras säilytys- ja kuljetusastia on tuotteen oma astia. Ongelmajätteet tulee toimittaa jäteasemalle sen aukioloaikoina. Kaupat ovat velvoitettuja vastaanottamaan käytetyt paristot. Vanhentuneet lääkkeet on turvallisin toimittaa apteekkiin. Yrityksiltä peritään taksan mukainen maksu ongelmajätteiden tuomisesta siirtokuormausasemalle. Elektroniikkaa (SER. romua) otetaan kotitalouksilta velotuksetta vastaan siirtokuormausasemalla toistaiseksi.

Rakennusjäte

Kotitaloudet voivat tuoda toistaiseksi siirtokuormausasemalle pieniä määriä rakennusjätettä (max. henkilöauton peräkärnyllinen). Rakennusjätteen mukana ei saa olla sekajätettä. Suuremmat erät myös kotitalouksien on toimitettava suoraan Ouluun (asiakas sopii suoraan jäteyrittäjän kanssa asiasta). Yrityksiltä tulevat rakennusjätteet on toimitettava suoraan Ouluun.

Jätehuoltomääräysten mukaisesti jätteiden polttaminen on kielletty ilman lakisääteistä ympäristölupaa. Lämmityksen yhteydessä tulisijassa muiden kiinteiden polttoaineiden kanssa saa polttaa vähäisiä määriä kuivaa paperia, pahvia ja kartonkia.

Jätteiden hautaaminen on kielletty.

Kuolleen lemmikkieläimen saa haudata maanomistajan luvalla, mutta ei pohjavesialueelle eikä 15 m lähemmäksi kaivoa tai vesistöä. Hauta on peitettävä vähintään 0,5 – 1 m maakerroksella.

Rakennus-, remontti- ja purkujätteet lajitellaan ja hyödynnettäväksi toimitetaan:

- puu

- metalliromu
- keräyspaperi ja pahvi
- betoni, tiili, ym. kiviaines
- ylijäämämaa
- muu hyötykäyttöön soveltuva jäte
- KYLLÄSTETTY PUU toimitetaan siirtokuormausasemalle vaarallisiin jätteisiin

**Pudasjärven kaupungin pienkiinteistöjen jätekuljetukset hoitaa:
HFT Network Oy, asiakaspalvelun yhteystiedot: puh. 020 747 9090,
fax. 020 742 9090, sähköposti: asiakaspalvelu@hftnetwork.fi**

Ajoalueet:

Parittoman viikon maanantai:	SYÖTEKYLÄ – sesonkiaikana joka viikon maanantai
Parillisen viikon maanantai:	PÄRJÄNSUO, SARAKYLÄ, IINATTIJÄRVI, RYTINKI
Parittoman viikon tiistai:	PINTAMO, JONKU, HIRVASKOSKI, JAURAKKAJÄRVI, PUHOS
Parillisen viikon tiistai:	JATKO, KARVONEN, PAUKKERINHARJU, RUOTTISENHARJU
Parittoman viikon keskiviikko:	LIVO, SIURUA, KOKKOKYLÄ, AITTOJÄRVI, RIMMINKANGAS, LAKARI, PIETARILA
Parillisen viikon keskiviikko:	RIMMINKANGAS, LAKARI, PIETARILA
Parittoman viikon torstai:	KESKUSTA-ALUE, KIPINÄ, PETÄJÄKANGAS
Parillisen viikon torstai:	KESKUSTA-ALUE, TAIPALE, HETEKYLÄ

TIEDOKSI: Liittymislomakkeita löytyy Livon koululta.

Toimittajan terveiset Livokkaan kesäkuulumisten kera

Livokkaan kesäaika alkoi jo toukokuussa kahden vuoden tauon jälkeen vietetystä karhunveistoviikosta. Koko karhunveistoviikon satoi kaatamalla, joten väkisinkin väkimäärä jäi hieman vähäiseksi. Mutta muuten viikko oli kaikin puolin onnistunut. Veistäjiä oli hieman enemmän kuin viimeksi ja hyvien etukäteisjuttujen (erityisesti Kalevan hienon keskiaukeaman jutun) ansiosta tapahtumamme levisi tietoisuuteen kauemmaksikin ja vieraita tuli Pudasjärven ulkopuoleltakin. Karhunveistoviikon oheisohjelmakin oli melkoinen tällä kertaa: kylän omat miehet tekivät päreitä pärehöylällä ja näyttivät puiden sahaamista pokasahalla sekä pöllinparkkuuta, kansalaisopistosta Vuokko Nyman piti keramiikkakarhukurssia ja meidän oma Hilikka Anttila opasti risutöissä Marja-Leena Tykkyläisen kanssa. Myös Tapio Kostet esitteli jälleen karhuvalokuviaan ja katselimme Kalle Aholan muistodokumenttia useankin kertaan sekä kilpailimme pienimuotoisessa metsätaitokilpailussa, pöllinheitossa ja pikasahauskilpailussa. Kokeilimme myös iltaohjelmaa seurojentalolle Tii-

Tiinaliisa Multamäki esiintymässä Ruostehovilla.

naliisa Multamäen Halurako –lausuntaesityksellä. Vaikka lippuja oli myytävänä ennakkoonkin, niin valittavasti ihmisiltä ei löytynyt seikkailunhalua osallistua lausuntaesitykseen.

Karhukulttuuriministeri Kari Tykkyläinen karhusauvansa kera.

Pikasahauskilpailun voitti tänä vuonna Kari Tykkyläinen. Kari sai muutenkin mainetta ja mammonaa karhunveistoviikolla, sillä hänet ylennettiin lauantaina Livon kuningaskunnan karhukulttuuriministeriksi. Ministeriyden merkiksi hänelle luovutettiin karhusauva. Myös ministerin velvollisuudet alkoivat heti, sillä tuore karhukulttuuriministeri joutui käymään ensimmäisellä ministeriajelullaan sekä avasi lasten eläinveistoskarsinan. Pöllinheitossa jyräsivät livolaiset muut osallistujat, sillä Vesa Salmela voitti miesten sarjan ja allekirjoittanut naisten sarjan. Sateinen karhunveistoviikko meni niin hyvin, että lupasimme karhunveistoviikon viimeisenä päivänä lauantaina, että karhuja veistetään jälleen ensi toukuussa helatorstaiiviikolla.

Karhunveistoviikon jälkeen saimme hieman hengähtää ennen seuraavaa ponnistusta eli eräleiriä, joka oli tänä kesänä kesäkuussa. Leiri oli juhannusviikolla ja kesti tällä kertaa ”vain” neljä päivää. Vaikka opetus oli tiivistetty entisen viiden päivän sijaan neljään päivään, leiriläiset jaksivat olla reippaina ja opiskella kovasti. Suurin osa leiriläisistähän kortin saikin. Uiminen jäi vain tällä leirillä vähemmäksi, entisten leirien sijaan, sillä yllättäen viikko oli varsin sateinen ja joessa oli vesi vielä korkealla.

Kesäkuun muita suuria tapahtumia oli Visalan serkusten tapaaminen. Tapaaminen vaati työntekijöiltä paljon etukäteisvalmisteluja ja –järjestelyjä. Tapahtuma meni kuitenkin kaikin puolin hyvin ja serkukset olivat tyytyväisiä tarjoiluun ja puitteisiin. Visalasta saadut vanhat valokuvat juhlistivat koulun seinillä tilaisuuden ja keräsivät paljon ihastusta tapahtumassa ja jälkeenkkin. Mäntykentän Eevan kanssa teimme myös jumppasalin seinälle ”sukupuun” Visalan serkuksista ja, koska siinä oli niin iso työ, niin emme raskineet sitä heti purkaa pois. Se olikin onni, sillä sukupuu on herättänyt kiinnostusta sekä mukana olleissa että myöhemmin Koululla vieraillessa serkuksissa että myös muissa vieraisissa ja kyläläisissä.

Heinäkuussa olikin sitten taas monenlaista pöhinää. Perinteiset kesäseurat olivat 12. päivä. Seuraavan viikonloppuna lauantaina saapuivat perinteisestä elokuun puolenvälin lauantaista poiketen 08-lenkkiläiset Syöte-ajossaan. Syöte-ajon järjestäjät kokeilivat, että jos heinäkuussa he olisivat saaneet mukaansa enemmän väkeä kuin elokuussa. Veikkailivat etukäteen jopa sataa osallistujaa, mutta toisin kävi, osallistujamäärä laski hieman ja suunnitelmissa ensi vuodeksi olisikin palata entiseen ajankohtaan. Tänä vuonna positiivista oli se, että muka oli uutta väkeä. Jospas he olisivat mukana myös ensi vuonna. Samana iltana saimme jälleen Jouni Penttilän laulattamaan livolaisia laavulle. Tapahtuma näyttää olevan varsin toivottu, sillä tälläkin kertaa yhteislaulelut vetivät väkeä lähes kolmenkymmenen ihmisen verran. Kiitos kovasti Jounille laulattamisesta! Taisi muuten olla sellainen ilta, että ei ainakaan kovin paljon satanut...

Laura jännittää onkikilpailunsa tulosta!

Heinäkuun toiseksi viimeisellä viikolla oli taas melkoinen superviikko, sillä perinteiset MM-pilkin oheista-pahtuma-

Jouni Penttilän vetämä yhteislauluilta keräsi laavulle väkeä.

na järjestetyt onkikilpailut järjestettiin jälleen Livolla. Sateisesta kesästä huolimatta tänä vuonna onkijoita oli uskaltanut ennätysmäärä kilpailemaan leikkimielisessä kilpailussamme. Onneksemme onkikilpailuillalle oli sattunut yksi harvinaisista sateettomista ilmoista, joten saimme nauttia kivasta kesäisestä kelistä joko onkien tai laavulla ja sen ympäristössä kierrellen. Lasten sarjan voiton vei arpajaisihteerinäkin tutuksi tullut Laura Pavic.

Naisten sarjansarjassa juhli ensimmäistä sijaa kisojen parhaimmalla tuloksella Elisa Juurikka, jonka tulos oli muutamia senttejä vaille 10 metriä ja miesten sarjan voiton vei itselleen Pekka Kurttila jo toisen kerran peräkkäin. Kiitos kaikille onkijoille ja muuten mukana olleille! Toinen suuri tapahtuma sattui samalle viikolle, sillä kesäpäivää vietettiin saman viikon lauantaina. Siihen tapahtumaan sai taas työntekijät siistiä paikkoja ja leipoa useammankin piirakan ja leivän. Elokuussa Koululla järjestettiin Yli-Livo – Pärjänsuon rauhanyhdistyksen kesäseurat. Mukava, että sieltäkin ylhäältäkin päin osataan käyttää meidän tilojamme.

Livokkaan kesä alkaa olla taas kesätapahtumien ja -kiireiden paremmalla puolella ja reippaat työntekijämme ovat siirtyneet syystöihin. Melkoista venymistä koko kesä on ollutkin työntekijöiden ja myös talkoilijoiden parissa. Martta ja Vaula, Tarja ja Sirkka, apunaan pyörittivät putiikkia melko pitkälle keskenään vielä touko- ja kesäkuun. Ilman Jarkkoa emme olisi varmasti siitä selvinneetkään, sillä hän paikkasi Kaupalla joka välissä työntekijävajeita. Onneksi lopultakin saimme heinäkuussa lisäväkeä ja saimme Anitan ja Hannun vuodeksi sekä Jarkonkin kahdeksi ja puoleksi kuukaudeksi ”oikeasti” töihin. Onneksi, sillä ainakin yhdellä talkoolaisella meinasi jo puhti loppua olla joka viikonloppu ainakin jonkin verran töissä.... Anita on saanut opetalla kaihista kiireisimpänä aikana työntekoon ja Hannu on päässyt heti remontoimien makuun. Toinen vuokra-asuntomme tyhjentyi heinäkuun lopussa ja siinä on tarkoitus tehdä ihan mittava remontti ennen uuden vuokralaisen saapumista. Asunto onkin jo iloksemme varattu. Siinä onkin varsin hyvä ja iso asunto tulevalle vuokralaiselle.

Remonttikiireet eivät taida tälle syksylle ihan heti loppua, sillä lokakuussa alkanee Ruostehovin uuniremontti, jossa Antti Inatti tulee muuraamaan saliin kaksi isoa pönttöuunia, eteiseen yhden pienemmän ja kioskin puolelle leivinuunin. Vaikka olemme saaneetkin ammattilaisen uunien tekemiseen, niin paljon tulemme varmasti tarvitsemaan myös talkoolaisia Ruostehoville. Pakko jo varoitella miehiä, että varmasti jonkun kerran tulen kyselemään talkoohalukkuutta apumiehiksi... Pyrimme myös työllistämään syksyksi vielä muutamaksi kuukaudeksi yhden tai kaksi talkkaria, jotta saisimme tälle kesälle aloitettua vielä rantojen raivaustakin.

Työntekijöistämme Vaulalla ja Jarkolla loppuu työt syyskuun lopussa. Jarkkoa onneksi taidamme nähdä jatkossakin siitä huolimatta, mutta aika lailla kyllä harmittaa, että Vaula ei ole jatkossa Koululla touhuamassa. Siinä meillä on sellainen rouva, että voimaa ja taitoa piisaa, vaikka kokoa ei olekaan paljon! Toiveissamme olisi saada Tarjalle jatkettua töitä lokakuun alusta vuodeksi, mutta lopullista varmuutta emme ole vielä asiaan saaneet. Lokakuussa voi myös olla, että saisimme jälleen yhden vanhan tuttavuuden ”kotiutettua” Koululle, mutta siitäkään ei ole vielä täyttä varmuutta. Monenlaisia suunnitelmia meillä siis edelleenkin on.

Itselläni kesä on ollut jälleen kovin kiireinen, mutta yhden kivan asian se on poikunut. Varmaan historiakirja-kurssillakin on hieman osuutta asiaan ja entiselläkin kiinnostuksella, mutta nyt olen kyllä hurahtanut vanhoihin valokuviin aivan kokonaan! Visalan vanhoista kuvista se pahin intoilu lähti ja nyt olen jo ahdistellut muitakin sukulaisia vanhojen kuvien merkeissä. Samalla olen kyllä tainnut saada hieman muillekin kuumetta aikaiseksi, sillä yksi Visalan serkuistakin on hieman ollut samassa liemessä ja Salmelassakin taisin saada Annelin sekoitettua liemeen kyselyilläni ja selvityksilläni. Mutta monta kivaa kuvaa on löytynyt ja Seppä-Iivarinkin sain tänään Niilon avustuksella liitettyä sukuun. Iivarin Kaisa/Kaija –vaimo (o.s. Salmela) oli minun isopapan sisko. Siitäkin avioparista löytyi Salmelasta kuva, jossa Iivarilla oli pörröinen kissa sylissä. Kuvat tuovat jotenkin nämä jo edesmenneet ihmiset ja tapahtumat jälleen ”lähelle” ja elämään. Varohan vaan Eevi-täti, täältä ollaan tulossa penkomaan Sinunkin vanhoja kuvia, Seija –täti on jo valjastettu samaan hommaan! Olisikohan muuten kenelläkään Livon Sanomien lukijoilla vanhan Salmelan kuvaa arkistoissaan?! Sitä olemme kovasti etsineet. Vinkkaappas, jos sellaisen omistat tai tiedät, mistä sellainen löytyisi.

Oikein mukavaa syksyä kaikille! Suuret kiitokset jälleen kerran kaikille talkoilijoille ja työntekijöille kesästä!

Minna

Hoitola Solivon kuulumisia

Olen aloittanut opiskelun, joten hoitoaikoja on rajoitetusti tarjolla tämän syksyn ja ensi kevään aikana. Ajat voivat siis venyä kolmenkin viikon päähän, mutta joka tapauksessa niitä on edelleen saatavilla. Ja jos on oikein hätä, vaikkapa paha selkärampppi, niin sellaiset pyritään aina johonkin väliin vaikka väkisin mahdollistamaan. Hinnasto pysyy vielä tämän syksyn samana, mutta 1.1.2016 tulee uusi hinnasto voimaan.

Hoitolaan on tulossa uusia ihania jalkahoitotuotteita sekä muuta mukavaa, joten hyvät lahjaideat saattavat olla lähempänä kuin arvaatkaan. Muista myös lahjakortit rentouttaviin hierontoihin, kasvohoitoihin ja tehokkaaseen kehonhuoltoon.

Minut voi tavata **17.10. Akkainhuoltopäivänä Livon Koululla**, silloin onkin luvassa monenlaista mukavaa jokaiselle naiselle.

Ajanvaraukset, lahjakortit ja tiedustelut:

Hoitola Solivo
Sonja Törmänen
044 999 6309

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy jouluksi. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalle **marraskuun 23. päivään** mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Kirppiksen tilitys- ja vaihtopäivät ovat syksyllä ja loppu vuonna 2015: **la 3.10, pe 23.10., la 14.11., la 5.12. sekä la 2.1.2016.**

Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa netistä tarkat päivät. Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).

- ✓ Livon Sanomien joululehdessä on jälleen mahdollisuus lähettää joulutervehdyksiä. Jos haluat tervehdyksesi lehteen, toimita se/ne Tietotuvalle **marraskuun loppuun** mennessä.
- ✓ Sari Viitala kotihoidosta kertoo, että seniorineuvolasta tiedotetaan paikallislehdissä myöhemmin.
- ✓ Seuraahan ilmoittelua, sillä Livokas on järjestämässä lokakuussa la 24.10. kirpputorimatkan Luulajaan. Livolaisten ennakoilmoittautumisia otetaan jo mielellään vastaan! Ilmoittautumiset Minnalle.
- ✓ Olethan hoksannut, että nyt voi kysellä myös kotiapua ja talkkariapua Koululta!
- ✓ Koululta löytyy luettavaksi Laura Kojon (o.s. Kärppä) gradu Livon kylästä.

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä

Yrjö Perttu 0400 – 917 950

Koneellinen puunkorjuu

Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

Poronlihaa

Eero Niemi 040 – 511 9266

Taksi

Sami Konttila 040 – 537 4668

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)

Eero Niskasaari 0400 – 243 158

Jätevesisuunnitelmat, luomuperunaa

Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo

Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Traktori- ja kaivurityöt

Pekka Törmänen 040 – 535 5834

Livojoki Camping

Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

LVI- työt

Urpo Uusi-Illikainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Illikainen 0400 – 697 176

Leivonnaisia, kakkuja

Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta

Arvo Laakkonen 040 – 5491348

Rahtikuljetukset ja maansiirto

Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Kulkurin Hopeapuoti Ay

Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107

www.kulkurinhopeapuoti.com

Kotikampaamo Ritun hius

Hakosaarentie 11, Livo

Ritva Murtoniemi 050 - 355 0943

Hoitola Solivo

Sonja Törmänen 044 – 9996 309

Livolla tapahtuu

Parittomat viikot ti klo 13.30 – 13.40
Kirjastoauto Livon koululla

Ke 16.9.2015 klo 11.00 –
Virikepäivä Livon koululla
- syksyn toiminnasta sopiminen
- näyttelytyöt ja reissuun valmistautuminen

Alkaen ke 23.9.2015 klo 18.00 – 20.00
Kansalaisopiston kylähistoriakirjan päivityskurssi
Livon koululla

Pe 25.9.2015 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja Livon koululla
- lasitetaan keramiikkakarhuja
- maalataan uusiksi kevään kukkapurkkeja
- kertamaksu 2 €

La 26.9.2015 klo 13.00 -
Hirvenmehtuun avajaiset Hirvikodalla
- tarjolla hernekeittoa

La 3.10.2015 klo 10.00 – 18.00
Kansalaisopiston keramiikan muottikurssi Livon
koululla
- opettajana Vuokko Nyman

Alkaen ma 5.10.2015 klo 19.00 – 20.00
Kuntoklubi Livon koululla joka toinen vko
- DVD-jumppaa, välillä myös punttista
- kertamaksu 2 €/kerta

Pe 9.10.2015 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja Livon koululla
- kertamaksu 2 €

Su 11.10.2015 klo 12.00 –
Livokas ry:n yleinen kokous Livon koululla

Pe 16.10.2015 klo 14.00 -
Kirsiojantien tiekokous Livon koululla

La 17.10.2015
Akkainhuoltopäivä Livon koululla
- ja hieman ukkoinkin

Ke 21.10.2015 klo 11.00 –
Virikepäivä Livon koululla

Vko 43
Kädentaitojen paja

La 24.10.2015
Kirpputorimatka Luulajaan

La 31.10.2015 klo 12.00 -
Hirvipeijaat Livon koululla

Pe 6.11.2015 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja Livon koululla
- kertamaksu 2 €

Su 8.11.2015 klo 12.00 -
Isänpäiväkahvittelut Hirvikodalla

Ke 18.11.2015 klo 11.00 –
Virikepäivä Livon koululla

Pe 20.11 – la 21.11.2015
Kansalaisopiston Joulun taikaa – kurssi Livon
koululla
- opettajana Leila Kyngäs-Teeriniemi

Pe 27.11 – la 28.11.2015
Kansalaisopiston Joulun taikaa – kurssi Livon
koululla
- opettajana Leila Kyngäs-Teeriniemi

Su 6.12.2015
Joulupuuro Livon koululla

Kauppispojat kauppaavat kauppa-autostaan Li-
volla maanantaisin ja torstaisin

*Muistakaa siis seurata ilmoitustauluja
ja Livokkaan nettisivuja,
sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!*

